

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) Nr 954/2006

z dnia 27 czerwca 2006 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali pochodzących z Chorwacji, Rumunii, Rosji i Ukrainy, uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2320/97 i (WE) nr 348/2000, kończące przeglądy okresowe i przeglądy wygaśnięcia ceł antydumpingowych na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali niestopowej, pochodzących, między innymi, z Rosji i Rumunii oraz kończące przeglądy okresowe ceł antydumpingowych na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali niestopowej pochodzących, między innymi, z Rosji i Rumunii oraz z Chorwacji i Ukrainy

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 8, 9, art. 11 ust. 2 i ust. 3,

uwzględniając projekt przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. POSTĘPOWANIE**1.1. Wszczęcie**

- (1) W dniu 31 marca 2005 r. Komisja ogłosiła w zawiadomieniu („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”), opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾, wszczęcie postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu do Wspólnoty niektórych rur i przewodów bez szwu („SPT”) z żelaza lub stali („rozszerzony zakres produktu”) pochodzących z Chorwacji, Rumunii, Rosji i Ukrainy oraz wszczęcie dwóch przeglądów okresowych ceł antydumpingowych na przywóz SPT z żelaza lub stali niestopowej („pierwotny zakres produktu”) pochodzących, między innymi, z Chorwacji i Ukrainy.
- (2) Postępowanie antydumpingowe wszczęto w następstwie skargi złożonej w dniu 14 lutego 2005 r. przez Komitet Ochrony Przemysłu Stalowych Rur Bez Szwu Unii Europejskiej („skarżący”), działający w imieniu producentów reprezentujących znaczną część, w tym przypadku

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. C 77 z 31.3.2005, str. 2.

ponad 50 %, całkowitej wspólnotowej produkcji rozszerzonego zakresu produktu. Skarga zawierała dowody świadczące o praktykach dumpingowych w odniesieniu do wymienionego produktu oraz o wynikającej z nich istotnej szkodzi. Zostały one uznane za wystarczające, by uzasadnić wszczęcie postępowania antydumpingowego.

- (3) Przeglądy okresowe zostały wszczęte przez Komisję z jej własnej inicjatywy, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego (WE) nr 384/96, aby umożliwić wszelkie niezbędne zmiany lub uchylenie ostatecznych środków antydumpingowych nałożonych rozporządzeniem Rady (WE) nr 2320/97⁽³⁾ i rozporządzeniem Rady (WE) nr 348/2000⁽⁴⁾ w sprawie przywozu pierwotnego zakresu produktu z, między innymi, Chorwacji, Rumunii, Rosji i Ukrainy („środki ostateczne”). Niezbędna zmiana lub uchylenie może wynikać – jeżeli zostanie określone, że środki mają zostać nałożone na rozszerzony zakres produktu – z faktu, że produkty, na które nałożono środki rozporządzeniami (WE) nr 2320/97 i rozporządzeniem (WE) nr 348/2000 należą do rozszerzonego zakresu produktu.

1.2. Obowiązujące środki w odniesieniu do początkowego zakresu produktu

- (4) Rozporządzeniem (WE) nr 2320/97 nałożono cła antydumpingowe na przywóz pierwotnego zakresu produktu pochodzącego, między innymi, z Rumunii i Rosji. Decyzjami Komisji 97/790/WE⁽⁵⁾ oraz 2000/70/WE⁽⁶⁾, przyjęto zobowiązania od eksporterów, między innymi z Rumunii i Rosji. Rozporządzeniem Rady (WE) nr 1322/2004⁽⁷⁾ postanowiono o zaprzestaniu stosowania obowiązujących środków nałożonych na przywóz początkowego zakresu produktu z Rumunii i Rosji jako

⁽³⁾ Dz.U. L 322 z 25.11.1997, str. 1, rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1322/2004 (Dz.U. L 246 z 20.7.2004, str. 10).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 45 z 17.2.2000, str. 1, rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 258/2005 (Dz.U. L 46 z 17.2.2005, str. 7).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 322 z 25.11.1997, str. 63.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 23 z 28.1.2000, str. 78.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 246 z 20.7.2004, str. 10.

środek ostrożności w związku z antykonkurencyjnym zachowaniem w przeszłości niektórych producentów wspólnotowych (Patrz motywy (9) i nn. rozporządzenia (WE) nr 1322/2004). Motyw 20 tego rozporządzenia potwierdza, że przeglądy okresowe i przeglądy wygaśnięcia rozpoczęte zawiadomieniem o rozpoczęciu w listopadzie 2002 r.⁽⁸⁾ były wciąż prowadzone do czasu udostępnienia nowych ustaleń pozwalających na dokonanie w przyszłości oceny w oparciu o nowe dane i w żadnym wypadku nie mogło im zaszkodzić antykonkurencyjne zachowanie.

- (5) W następstwie postępowania przeglądownego przeprowadzonego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, rozporządzeniem (WE) nr 258/2005⁽⁹⁾ Rada zmieniła ostateczne środki nałożone rozporządzeniem (WE) nr 348/2000, uchylila możliwość zwolnienia z ceł przewidzianych w art. 2 wspomnianego rozporządzenia i nałożyła cło antidumpingowe w wysokości 38,8 % na przywóz pierwotnego zakresu produktu z Chorwacji oraz cło antidumpingowe w wysokości 64,1 % na przywóz pierwotnego zakresu produktu z Ukrainy z wyjątkiem przywozu z Dnepropetrovsk Tube Works („DTW”), który podlega cłu antidumpingowemu w wysokości 51,9 %.
- (6) Decyzją 2005/133/WE⁽¹⁰⁾ Komisja częściowo zawiesiła ostateczne cła antidumpingowe na okres dziewięciu miesięcy, z mocą od dnia 18 lutego 2005 r. Wspomniane częściowe zawieszenie zostało rozszerzone o kolejny okres jednego roku rozporządzeniem Rady (WE) nr 1866/2005⁽¹¹⁾. Stąd też obowiązującymi cłami są cła ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 348/2000, tj. 23 % dla Chorwacji i 38,5 % dla Ukrainy.

1.3. Środki tymczasowe

- (7) Mając na uwadze potrzebę dalszego zbadania niektórych aspektów dochodzenia, a także ze względu na wzajemne powiązania z przeglądem okresowym i przeglądem wygaśnięcia, o których mowa w sekcji 1.2, podjęto decyzję o kontynuowaniu dochodzenia bez nakładania środków tymczasowych.

1.4. Strony, których dotyczy postępowanie

- (8) Komisja oficjalnie powiadomiła o wszczęciu postępowania producentów eksportujących w Chorwacji, Rumunii, Rosji i na Ukrainie, importerów/przedsiębiorstwa handlowe, użytkowników, zainteresowanych dostawców i stowarzyszenia, przedstawicieli krajów wywozu objętych postępowaniem oraz skarżących producentów wspólnotowych i innych znanych producentów wspólnotowych, których to dotyczy,

o wszczęciu postępowania. Zainteresowane strony otrzymały możliwość przedstawienia swoich opinii na piśmie oraz złożenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.

- (9) Ze względu na dużą liczbę producentów-eksporterów z Rosji i Ukrainy wymienionych w skardze, dużą liczbę importerów do Wspólnoty produktu objętego postępowaniem i producentów wspólnotowych popierających skargę, zawiadomienie o wszczęciu postępowania przewiduje wykorzystanie kontroli wyrwykowej do ustalenia, czy doszło do dumpingu i szkody, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.
- (10) Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o konieczności kontroli wyrwykowej, a jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona – by umożliwić dobór próby, wszyscy rosyjscy i ukraińscy producenci eksportujący, importerzy wspólnotowi i producenci wspólnotowi zostali poproszeni o zgłoszenie się do Komisji i dostarczenie podstawowych informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, dotyczących ich działalności związanej z produktem objętym postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem (od 1 stycznia 2004 r. do 31 grudnia 2004 r.).

1.4.1. Kontrole wyrwykowe eksporterów/producentów

- (11) Po dokonaniu oceny informacji przedstawionych przez rosyjskich i ukraińskich producentów eksportujących oraz ze względu na fakt, iż w obu krajach większość przedsiębiorstw należy do dużych grup producentów, uznano że kontrola wyrwykowa w odniesieniu do Rosji i Ukrainy nie jest konieczna.

1.4.2. Kontrola wyrwykowa przemysłu wspólnotowego i producentów

- (12) W odniesieniu do producentów wspólnotowych, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego, dokonano doboru próby przyjmując za kryterium największą reprezentatywną wielkość produkcji i sprzedaży producentów Wspólnoty, która może zostać objęta dochodzeniem w dostępnym czasie. Na podstawie odpowiedzi uzyskanych od producentów wspólnotowych Komisja wybrała pięć przedsiębiorstw z czterech różnych państw członkowskich. Jeden z początkowo objętych próbą producentów wspólnotowych następnie nie współpracował i został zastąpiony przez innego producenta wspólnotowego. Pod względem wielkości produkcji, wspomnianych pięć objętych próbą przedsiębiorstw reprezentowało 49 % ogółu produkcji wspólnotowej. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, zainteresowane strony zapytano o zgodę na kontrole i nie wniosły one sprzeciwu. Ponadto pozostałych producentów wspólnotowych poproszono o dostarczenie pewnych ogólnych danych w celu analizy szkody. Ze względu na małą liczbę odpowiedzi otrzymanych od importerów uznano, że przeprowadzanie kontroli wyrwykowych wśród importerów nie jest konieczne.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 288 z 23.11.2002, str. 2.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 46 z 17.2.2005, str. 7.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 46 z 17.2.2005, str. 46.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 300 z 17.11.2005, str. 1.

1.5. Formularze wniosków o traktowanie na zasadach rynkowych/traktowanie indywidualne

- (13) Aby umożliwić zainteresowanym producentom eksportującym na Ukrainie złożenie wniosku o traktowanie ich jako podmiotu gospodarki rynkowej („MET”) lub o traktowanie indywidualne („IT”), Komisja przesłała im formularze wniosków. Wnioski o MET lub IT w przypadku, gdyby dochodzenie wykazało, że nie spełniają oni warunków MET, otrzymano od trzech grup producentów eksportujących i powiązanych z nimi przedsiębiorstw.

1.6. Kwestionariusze

- (14) Komisja przesłała kwestionariusze do wszystkich zainteresowanych stron oraz do wszystkich przedsiębiorstw, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Otrzymano odpowiedzi od trzech rumuńskich producentów eksportujących oraz dwóch powiązanych z nimi przedsiębiorstw, dwóch grup rosyjskich producentów eksportujących oraz pięciu powiązanych z nimi przedsiębiorstw, z których trzy znajdowały się we Wspólnocie, oraz trzech grup ukraińskich producentów eksportujących i powiązanych z nimi przedsiębiorstw. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano również od pięciu producentów wspólnotowych. Pomimo, iż na formularz dotyczący kontroli wrywkowej odpowiedziało sześciu importerów, jedynie trzech z nich współpracowało udzielając pełnej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Inny importer zgodził się na przeprowadzenie na terenie jego zakładu wizyty weryfikacyjnej, chociaż nie udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (15) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do celów określenia dumpingu, wynikającej z niego szkody oraz interesu Wspólnoty. Dokonano wizyt weryfikacyjnych na terenie zakładów następujących przedsiębiorstw:

Producenci wspólnotowi

- Dalmine S.p.A., Bergamo, Włochy
- Rohrwerk Maxhütte GmbH, Sulzbach-Rosenberg, Niemcy
- Tubos Reunidos S.A., Amurrio, Hiszpania
- Vallourec & Mannesmann France S.A., Boulogne Billancourt, Francja
- V & M Deutschland GmbH, Düsseldorf, Niemcy

Producenci eksportujący w Rumunii

- S.C. T.M.K. – Artrom S.A., Slatina
- S.C. Silcotub S.A., Zalau
- S.C. Mittal Steel Roman S.A., Roman

Producenci eksportujący w Rosji

- Volzhsky Pipe Works Open Joint Stock Company („Volzhsky”), Wołżski
- Joint Stock Company Taganrog Metallurgical Works („Tagmet”), Taganrog
- Joint Stock Company Pervouralsky Novotrubny Works („Pervouralsky”), Perwouralsk
- Joint Stock Company Chelyabinsk Tube Rolling Plant („Chelyabinsk”), Cheljabinsk

Powiązane przedsiębiorstwo w Rosji

- CJSC Trade House TMK, Moskwa

Producenci eksportujący na Ukrainie

- CJSC Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube, Nikopol
- CJSC Nikopol Steel Pipe Plant Yutist (Yutist), Nikopol
- OJSC Dnepropetrovsk Tube Works (DTW), Dniepropietrowsk
- OJSC Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant (NTRP), Dniepropietrowsk

Powiązane przedsiębiorstwo handlowe na Ukrainie

- SPIG Interpipe, Dniepropietrowsk, powiązane z NTRP i Niko Tube

Powiązane przedsiębiorstwo handlowe w Szwajcarii

- SEPCO S.A., Lugano, powiązane z NTRP i Niko Tube

Powiązany importer

- Sinara Handel GmbH, Köln, powiązany z Artrom

Niepowiązani importerzy

- Thyssen Krupp Energostal S.A., Toruń, Polska
- Assotubi S.P.A., Cesena, Włochy
- Bandini Sider S.R.L., Imola, Włochy

1.7. Okres objęty dochodzeniem

- (16) Dochodzenie dotyczące dumpingu i szkody obejmowało okres od 1 stycznia 2004 r. do 31 grudnia 2004 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Badanie tendencji właściwych dla oceny szkody obejmowało okres od 1 stycznia 2001 r. do końca OD („okres badany”).

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (17) Produktem objętym postępowaniem są niektóre rury i przewody bez szwu („SPT”), z żelaza lub stali, o okrągłym przekroju poprzecznym, o średnicy zewnętrznej nieprzekraczającej 406,4 mm, gdzie wartość ekwiwalentu węgla (Carbon Equivalent Value – CEV) nie przekracza 0,86 zgodnie ze wzorem oraz analizą chemiczną Międzynarodowego Instytutu Spawalnictwa (International Institute of Welding). Produkt objęty postępowaniem jest obecnie sklasyfikowany w ramach kodów CN ex 7304 10 10, ex 7304 10 30, ex 7304 21 00, ex 7304 29 11, ex 7304 31 80, ex 7304 39 58, ex 7304 39 92, ex 7304 39 93, ex 7304 51 89, ex 7304 59 92 i ex 7304 59 93⁽¹²⁾ (kody TARIC 7304 10 10 20, 7304 10 30 20, 7304 21 00 20, 7304 29 11 20, 7304 31 80 30, 7304 39 58 30, 7304 39 92 30, 7304 39 93 20, 7304 51 89 30, 7304 59 92 30 i 7304 59 93 20).
- (18) Produkt objęty postępowaniem posiada szeroki zakres zastosowań, takich jak rury przewodowe do transportu cieczy, w przemyśle budowlanym do palowania, zastosowanie w mechanice, jako rury gazowe, kotłowe oraz przewody i rury głębinowe („OCTG”) do wiercenia, rurowania i tubingu w przemyśle naftowym.
- (19) W momencie dostarczenia do użytkowników SPT posiadają bardzo różne kształty. Mogą być one np. galwanizowane, gwintowane, dostarczane jako „green tubes” (tj. bez obróbki cieplnej), ze specjalnymi zakończeniami, o różnych przekrojach, przycięte na wymiar lub nie. Nie istnieją ogólnie przyjęte standardowe rozmiary rur, stąd też większość SPT jest wykonywana na zamówienie klientów. SPT są zazwyczaj łączone poprzez spawanie. Jednakże, w szczególnych przypadkach mogą być połączone gwintem lub wykorzystywane oddzielnie, chociaż pozostają spawalne. Dochodzenie wykazało, że wszystkie SPT posiadają jednakowe podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne i jednakowe zastosowania podstawowe.
- (20) Definicja zakresu produktu objętego niniejszym postępowaniem została zakwestionowana przez pewną liczbę zainteresowanych stron. Po pierwsze, niektóre strony utrzymywały, że niektóre rodzaje produktu włączone do opisu produktu posiadały inne podstawowe właściwości mechaniczne i chemiczne (patrz motywy (21) do (26)). Po drugie, w kilku wnioskach kwestionowano

użycie kryterium spawalności i progu wartości ekwiwalentu węgla (CEV), które są ze sobą powiązane (patrz motywy (27) do (36)). Ponadto jedna ze stron zażądała wyłączenia tzw. „certyfikowanych SPT” z zakresu produktu (patrz motyw (37)).

Inne podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz zastosowania końcowe

- (21) Utrzymywano, że niektóre rodzaje produktu włączone do opisu produktu, w szczególności OCTG i rury gazowe posiadają inne podstawowe właściwości mechaniczne i chemiczne oraz zastosowania końcowe niż pozostałe SPT i są niezamienne.
- (22) Zdefiniowany produkt składa się z różnych rodzajów produktów. Tym niemniej, rodzaje produktu należące do różnych segmentów (w tym część dolna i górna) będą rozpatrywane jako stanowiące jeden produkt, jeżeli nie ma wyraźnych linii podziału pomiędzy segmentami, np. jeżeli segmenty zachodzą na siebie lub stanowią konkurencję dla siebie. Dotyczy to niniejszego postępowania, ponieważ przedłożono dowody, że objęte dochodzeniem rury stopowe i niestopowe mogą być wykorzystywane do tych samych zastosowań końcowych oraz, że nie ma wyraźnych linii podziału wewnątrz kategorii rur niestopowych oraz kategorii rur stopowych.
- (23) Jeżeli chodzi o OCTG i rury gazowe, dochodzenie wykazało, że posiadają one, między innymi, porównywalne właściwości chemiczne jak pozostałe rodzaje SPT, ponieważ zaliczają się do progu 0,86 CEV. Ponadto posiadają one inne właściwości podstawowe wspólne z pozostałymi rodzajami produktu, takie jak średnica zewnętrzna i grubość ścian.
- (24) Jeżeli chodzi o zastosowania końcowe OCTG i rur gazowych, niektórzy producenci eksportujący twierdzili, że OCTG i rury gazowe wykorzystywane są w innych urządzeniach i są niezamienne z pozostałymi rodzajami SPT. W tym względzie stwierdzono, że gładkie OCTG sklasyfikowane obecnie w ramach kodu CN 7304 21 00 i wykorzystywane w sektorze budownictwa są zamienne z innymi rodzajami stalowych rur niestopowych sklasyfikowanych obecnie w ramach kodu CN 7304 39 58. Dlatego też zastosowania końcowe różnych SPT przynajmniej częściowo się pokrywają.
- (25) Na podstawie powyższych argumentów odrzuca się wniosek, że z jednej strony OCTG, a z drugiej strony rury gazowe nie są niezamienne.

⁽¹²⁾ Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1719/2005 z dnia 27 października 2005 r. zmieniającym załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 286 z 28.10.2005, str. 1). Zakres produktów jest określany przez połączenie opisu produktu w art. 1 ust. 1 z opisem produktu odpowiadającym kodom CN.

CEV jako właściwość chemiczna produktu

- (26) Inny z producentów eksportujących twierdził, że CEV nie jest właściwością chemiczną produktu, ponieważ nie jest ona bezpośrednio powiązana ze składem chemicznym danego SPT, lecz jest od niego zależna. Prawdą jest, że CEV wynika ze wzoru, a wzór jest bezpośrednio związany ze składem chemicznym produktu i pozwala na porównanie różnych gatunków stali pod względem spawalności. CEV nie jest związany z żadną z właściwości technicznych ani mechanicznych stali i zależy jedynie od jej składu chemicznego. Na tej podstawie uważa się, że CEV jest właściwością chemiczną produktu i dlatego wniosek został odrzucony.

Spawalność jako niewłaściwe kryterium określania zakresu produktu

- (27) Niektóre strony twierdziły, że kryterium spawalności samo w sobie jest nieodpowiednią właściwością produktu objętego postępowaniem, ponieważ według nich znaczna część produktów włączonych w zakres produktu (rury gwintowane i rury OCTG) nigdy nie jest spawana. Uzasadniano więc, że poprzez użycie kryterium spawalności różne produkty w sposób sztuczny zostały uznane za jeden produkt.
- (28) Należy przede wszystkim zauważyć, że spawalność jest rzeczywiście właściwością chemiczną i techniczną (gdyż zależy ona od składu chemicznego stali i określa jej spawalność) wspólną dla wszystkich SPT. Ponieważ większość SPT jest łączonych spawaniem, jest to zasadnicza cecha definicji produktu. Poza tym, w odniesieniu do rur gwintowanych i OCTG, które mogą nie być zazwyczaj spawane, dochodzenie wykazało, że mimo to pozostają one spawalne i dlatego posiadają te same podstawowe właściwości chemiczne i techniczne. Ponadto, nie można wykluczyć, że gwintowane lub gwintowalne SPT oraz OCTG nie zostaną przekształcone w spawalne SPT poprzez ich zwykłe usunięcie. W szczególności w odniesieniu do OCTG istnieją dowody, że ta sama rura może zostać sklasyfikowana w ramach dwóch różnych kategorii (a nawet kodów CN), co zależy wyłącznie od jej końcowego zastosowania, np. wykorzystania w budownictwie lub w przemyśle wiertniczym. Stwierdzono wreszcie, że niektóre przywozy z krajów, których dotyczy postępowanie zostały sklasyfikowane jako OCTG i nie były wykorzystywane w sektorze naftowym/gazowym.
- (29) Jeden z eksporterów twierdził że, zgodnie z normami europejskimi, wyłącznie jeden gatunek stali nadaje się na rury gwintowane i że zatem produkty te można wyodrębnić spośród pozostałych SPT. Jednakże analiza różnych norm istniejących w szczególności dla OCTG wykazała, że nie istnieje jedyny gatunek stali, który może być wykorzystywany do produkcji rur gwintowanych.

- (30) Uwzględniając powyższe argumenty, spawalność SPT uznaje się za odpowiednie kryterium w celu określenia zakresu produktu. Dlatego też odrzuca się argument, że proponowana definicja produktu jest sztucznym włączeniem różnych produktów do jednej grupy.

Nieodpowiedniość progu CEV do określania spawalności SPT

- (31) Twierdzono, że użycie progu CEV nie jest kryterium pozwalającym na zdefiniowanie zakresu produktu i nie stanowi on odpowiedniego kryterium pozwalającego na określenie spawalności różnych typów SPT.
- (32) Dochodzenie wykazało, że CEV jest w rzeczywistości wskaźnikiem powiązaniem bezpośrednio zarówno ze składem chemicznym stali, jak i z jej spawalnością. Wysoki CEV oznacza nie tylko, że stal zawiera więcej węgla i/lub stopów, ale również, że jest ona trudniejsza w spawaniu. Z drugiej strony, niższa wartość CEV oznacza, że stal jest mniej bogata w węgiel i/lub stopy i dlatego łatwiejsza w spawaniu. Innymi słowy, różne poziomy CEV wymagają różnych warunków spawania. Stal o poziomie CEV wynoszącym 0,86 będzie wymagała szczególnych warunków spawania i nie będzie spawana w zwykły sposób. Stąd też, ponieważ CEV jest wskaźnikiem spawalności, próg CEV został uznany za właściwe kryterium dla określenia zakresu produktu.
- (33) Jeden z producentów eksportujących twierdził, że CEV jest tylko jedną z wielu właściwości chemicznych, technicznych i mechanicznych stali i dlatego jako taki nie może być wykorzystywany do zdefiniowania zakresu produktu. Zauważa się w związku z tym, że CEV jest uważany za odpowiednie kryterium do określenia zakresu produktu. Ponadto, jak wskazuje definicja produktu, CEV nie jest jedynym z zastosowanych kryteriów. Wreszcie, porównanie rodzajów produktu zostało przeprowadzone w oparciu o większą liczbę szczegółów, biorąc pod uwagę różne właściwości produktu (np. rozmiary i obróbkę cieplną).

Próg CEV wynoszący 0,86 został określony w sposób arbitralny

- (34) Niektóre z zainteresowanych stron utrzymywały również, że próg CEV wynoszący 0,86 został ustalony w sposób arbitralny, gdyż granica łatwej spawalności byłaby niższa niż 0,86. Tym niemniej, wartość CEV wynosząca 0,86 nie jest powiązana z pojęciem łatwej spawalności. Istotnie, skarżący przedstawiciel przemysłu wspólnotowego uzasadniał i przedstawił dowody, że wspomniana wartość stanowi maksymalną wartość CEV dla stali niestopowej, która może być wykorzystywana do produkcji SPT według norm europejskich.

(35) Dlatego stwierdza się, że zarówno użycie CEV jak i zdefiniowanego progu wynoszącego 0,86 obejmuje wachlarz produktów, które mogą być uważane za jeden produkt, chociaż wyłącza to z definicji na przykład stal nierdzewną lub rury z łożyskami kulowymi, dla których wartość CEV jest niższa niż 0,86.

(36) Na podstawie powyższych argumentów, pułap CEV proponowany przez wnioskodawcę został utrzymany w definicji produktu objętego postępowaniem.

„Certyfikowane SPT”

(37) Jeden z importerów Wspólnoty twierdził, że tzw. „certyfikowane SPT” nie powinny wchodzić w zakres produktu. Wspomniane SPT są produkowane zgodnie z procedurą objętą certyfikatem, zatwierdzoną przez włoskie Ministerstwo Robót Publicznych i wykorzystywane w pracach umocnieniowych w projektach budowlanych we Włoszech. Ustalono jednak, że wszystkie rodzaje produktu objętego postępowaniem, w tym certyfikowane SPT, posiadały jednakowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz zastosowania końcowe. Nie znaleziono dowodów, które pozwoliłyby stwierdzić, że wspomniane rury posiadające certyfikat są innym produktem i dlatego powinny zostać wyłączone z zakresu środków (przedsiębiorstwo również nie dostarczyło takich dowodów). Z tego względu wniosek musiał zostać odrzucony.

(38) Na podstawie powyższych argumentów uznano, że wszystkie SPT, bez względu na różne możliwe typy produktu stanowią jeden produkt do celów niniejszego postępowania, ponieważ posiadają jednakowe podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz tych samych podstawowych użytkowników.

2.2. Produkt podobny

(39) Produkt wywożony do Wspólnoty z Chorwacji, Rumunii, Rosji i Ukrainy, produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym w tych krajach, jak również produkt, który jest wytwarzany i sprzedawany we Wspólnocie przez producentów wspólnotowych zostały uznane za posiadające takie same podstawowe właściwości techniczne i fizyczne oraz takie same podstawowe wykorzystanie i dlatego też uważa się je za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. DUMPING

3.1. Ogólna metodologia

(40) Ustaloną poniżej ogólną metodologię zastosowano do wszystkich współpracujących producentów eksportujących w Chorwacji, Rumunii, Rosji, a także do współpracujących ukraińskich producentów eksportujących, którym przyznano MET. Zatem przedstawione poniżej ustalenia dotyczące dumpingu dla każdego z krajów

objętych postępowaniem opisują jedynie elementy specyficzne dla każdego kraju wywozu.

3.1.1. Wartość normalna

(41) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, Komisja zbadała w pierwszej kolejności czy wielkość sprzedaży na rynku krajowym produktu objętego postępowaniem poszczególnych producentów eksportujących była reprezentatywna, tzn. czy całkowita wartość takiej sprzedaży stanowiła przynajmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej producenta do Wspólnoty. Komisja następnie wyróżniła te typy produktu objętego postępowaniem, które sprzedawane są na rynku krajowym przez przedsiębiorstwa posiadające całościową reprezentatywną sprzedaż krajową i które są identyczne lub bezpośrednio porównywalne z rodzajami sprzedawanymi na wywóz do Wspólnoty.

(42) Ustalono, w odniesieniu do każdego typu produktu sprzedawanego przez producentów eksportujących na ich rynku krajowym i bezpośrednio porównywalnego z typem produktu objętego postępowaniem sprzedawanego z przeznaczeniem na wywóz do Wspólnoty, czy sprzedaż krajowa była wystarczająco reprezentatywna do celów art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową określonego typu produktu objętego postępowaniem uznano za wystarczająco reprezentatywną wtedy, gdy ogólna wielkość sprzedaży krajowej tego typu w OD stanowiła 5 % lub więcej ogólnej wielkości sprzedaży porównywalnego rodzaju produktu objętego postępowaniem wywożonego do Wspólnoty.

(43) Następnie zbadano, czy sprzedaż krajowa każdego typu produktu objętego postępowaniem w reprezentatywnej ilości mogła być uważana za dokonaną w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, poprzez ustalenie proporcji sprzedaży rozpatrywanego typu produktu z zyskiem niezależnym odbiorcom na rynku krajowym.

(44) W przypadkach, gdy wielkość sprzedaży odpowiedniego typu produktu sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej lub wyższej niż obliczone koszty produkcji, przekraczała 80 % ogólnej wielkości sprzedaży dla tego typu, a średnia ważona ceny tego typu była równa lub wyższa niż koszty produkcji, wartość normalna oparta była na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnia ważona cen sprzedaży krajowej ogółem, zrealizowanej podczas OD, bez względu na to, czy była to sprzedaż z zyskiem, czy nie. W przypadkach, gdy wielkość sprzedaży z zyskiem danego typu produktu stanowiła 80 % lub mniej łącznej wielkości sprzedaży danego typu, lub gdy średnia ważona ceny danego typu była niższa niż koszty produkcji, wartość normalna oparta była na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnia ważona sprzedaży z zyskiem wyłącznie dla danego

typu, pod warunkiem, że sprzedaż ta stanowiła przynajmniej 10 % lub więcej łącznej wielkości sprzedaży danego typu. W przypadkach, gdy wielkość sprzedaży z zyskiem jakiegokolwiek typu produktu stanowiła mniej niż 10 % ogólnej wielkości sprzedaży uznano, że ten określony typ sprzedany został w ilościach niewystarczających, aby cenę krajową potraktować jako podstawę do ustalenia wartości normalnej.

- (45) Gdy ceny krajowe określonego typu produktu sprzedawanego przez producenta eksportującego nie mogły być zastosowane w celu ustalenia wartości normalnej, konieczne było zastosowanie innej metody. W tym zakresie Komisja wykorzystała konstruowaną wartość normalną. Zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, konstruowanie wartości normalnej nastąpiło poprzez dodanie do kosztów wytworzenia wywożonych rodzajów, dostosowanych w razie potrzeby, rozsądnej wartości procentowej na wydatki związane ze sprzedażą, wydatki ogólne i administracyjne („SG&A”) oraz odpowiedniej marży zysku. Zgodnie z art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, wartość procentowa SG&A i marży zysku została oparta na średniej SG&A i marży zysku w zwykłym obrocie handlowym produktem podobnym.

3.1.2. Cena eksportowa

- (46) We wszystkich przypadkach, kiedy produkt objęty postępowaniem był wywożony do niezależnych odbiorców we Wspólnocie, cena eksportowa ustalana była zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, tzn. na podstawie cen eksportowych faktycznie płaconych lub należnych.
- (47) W przypadku gdy sprzedaż eksportową dokonano za pośrednictwem powiązanych importerów, cena eksportowa została skonstruowana, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, na podstawie ceny, po której przywiezione produkty zostały w pierwszej kolejności odsprzedane niezależnemu nabywcy, z właściwym uwzględnieniem wszystkich kosztów poniesionych między przywozem a odsprzedażą oraz zysków, a także na rozsądnej marży za SG&A i zyskach. W tym zakresie wykorzystano koszty własne SG&A powiązanych importerów. Marża zysku została ustalona na podstawie informacji udostępniionych od współpracujących niepowiązanych importerów.

3.1.3. Porównanie

- (48) Porównania wartości normalnej i cen eksportowych dokonano na bazie ex-works. W celu zapewnienia sprawiedliwego porównania wartości normalnej i ceny eksportowej, uwzględniono w formie dostosowania różnice mające wpływ na ceny i porównywalność cen

zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Odpowiednie dostosowanie przyznano we wszystkich przypadkach, w których uznano je za rozsądne, prawidłowe i poparte potwierdzonymi dowodami.

3.1.4. Margines dumpingu w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych dochodzeniem

- (49) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego, dla każdego eksportującego producenta średnią ważoną wartość normalną porównywano ze średnią ważoną ceną eksportową każdego typu produktu.
- (50) W przypadku producentów eksportujących będących powiązаныmi przedsiębiorstwami średnią ważoną marginesu dumpingu ustalono zgodnie ze standardową praktyką Komisji w odniesieniu do producentów eksportujących.

3.1.5. Pozostały margines dumpingu

- (51) Pozostały margines dumpingu w przypadku przedsiębiorstw niewspółpracujących określono na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

3.2. Chorwacja

3.2.1. Brak współpracy ze strony chorwackiego eksportera

- (52) Jedyne przedsiębiorstwo w Chorwacji, Mechel Željezara Ltd, zostało postawione w stan likwidacji jesienią 2004 r. W jego miejsce powstał nowy podmiot prawny, Valjonica Cijevi Sisak d.o.o. („VCS”) stworzony przez Chorwacką Fundację Prywatyzacyjną – instytucję rządową odpowiedzialną za proces prywatyzacji w Chorwacji.
- (53) VCS poinformował Komisję, że nie mógł współpracować w bieżącym dochodzeniu, ponieważ jego poprzednik prawny oficjalnie przestał istnieć, a produkcja SPT została wstrzymana w lipcu 2004 r. Według przedsiębiorstwa, nie było ono uprawnione do ujawnienia jakichkolwiek informacji handlowych, księgowych lub związanych z produkcją, będących w posiadaniu jego poprzednich właścicieli. Stąd też, ponieważ nie było możliwe ustalenie marginesu dumpingu w oparciu o dane własne przedsiębiorstwa, został on ustalony na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

- (54) Z przedstawionych informacji wynika, że VCS ograniczyło produkcję SPT w czerwcu 2005 r. Przedsiębiorstwo może złożyć wniosek o przegląd okresowy zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

3.2.2. *Wartość normalna*

- (55) Wobec braku wszelkich innych informacji, wartość normalna została ustalona na podstawie dostępnych faktów, tzn. informacji zawartych w skardze.

3.2.3. *Cena eksportowa*

- (56) Cenę eksportową ustalono na podstawie danych Eurostatu za OD.

3.2.4. *Porównanie*

- (57) Zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, dokonano dostosowań ceny eksportowej w odniesieniu do kosztów transportu i ubezpieczenia oraz prowizji, w oparciu o informacje zawarte w skardze.

3.2.5. *Margines dumpingu*

- (58) Margines dumpingu wyrażony jako wartość procentowa ceny importowej CIF na granicy Wspólnoty przed ociecnem jest następujący:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu
Valjaonica Cijevi Sisak d.o.o.	29,8 %

- (59) Ponieważ VCS jest jedynym producentem produktu objętego postępowaniem w Chorwacji, pozostały margines dumpingu ustalono na tym samym poziomie.

3.3. **Rumunia**

- (60) Otrzymano odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu od trzech producentów eksportujących, z których dwaj byli powiązani z importerami produktu objętego postępowaniem we Wspólnocie.

3.3.1. *Wartość normalna*

- (61) W przypadku wszystkich trzech producentów eksportujących całkowita wielkość sprzedaży na rynku krajowym produktu podobnego była reprezentatywna, jak określono powyżej w motywie (41). Dla większości typów produktu wartość normalna została oparta o ceny zapłacone lub należne w zwykłym obrocie handlowym przez niezależnych odbiorców w Rumunii. Jednakże, w przypadku niektórych typów produktu sprzedaż na rynku krajowym była niewystarczająca, by można ją było uznać za reprezentatywną w zwykłym obrocie handlowym i dlatego wartość normalna została skonstruowana zgodnie z opisem w motywie (45).

3.3.2. *Cena eksportowa*

- (62) Większość sprzedaży eksportowej jednego eksportującego producenta wspólnotowego w czasie OD odbywała się do dwóch powiązanych importerów. Cena eksportowa została więc skonstruowana zgodnie z opisem w motywie (46).

- (63) Eksporter ten zakwestionował cenę ustaloną przez Komisję i twierdził, że użyta do celów obliczenia marża zysku była wygórowana. Stwierdził on, że średnia marża zysku obliczona w oparciu o dane dostarczone przez trzech współpracujących niepowiązanych importerów we Wspólnocie nie była reprezentatywna, gdyż nigdy nie sprzedawał on produktów tym przedsiębiorstwom. Ponadto uzasadniał on, że wspomniane trzy przedsiębiorstwa były większe niż importerzy, którym sprzedawał swoje produkty, że w ostatnim dochodzeniu użyto niższej marży zysku, oraz że rzeczywisty zysk wymienionych dwóch powiązanych importerów był niższy niż średnia stopa zysku użyta przez Komisję.

- (64) W odniesieniu do powyższych argumentów należy zauważyć, że wykorzystywanie średniej ważonej zysku niepowiązanych importerów jest stałą praktyką Instytucji, gdy ma to uzasadnienie, w celu dokonania dostosowania, o którym mowa w art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. To czy dany eksporter rzeczywiście sprzedał swoje produkty wspomnianym przedsiębiorstwom nie ma znaczenia dla określenia odpowiedniej marży zysku zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Ponadto nie przedstawiono dowodów na to, w jaki sposób wielkość importerów mogłaby wpłynąć na ich stopę zysku. Wreszcie, ze względu na stosunek pomiędzy eksporterami i powiązanimi z nimi importerami zysk powiązanych importerów nie może zostać użyty jako podstawa lub punkt odniesienia w tym kontekście, ponieważ poziom zysku powiązanego importera będzie zależał od ceny transferowej pomiędzy powiązanimi stronami. Wniosek ten został więc odrzucony.

- (65) Zasadnicza część sprzedaży eksportowej innego producenta eksportującego do Wspólnoty była skierowana do dwóch przedsiębiorstw, z których jedno było z nim powiązane przez część OD. Przedsiębiorstwo to nie współpracowało w śledztwie i z tego powodu jego cena odsprzedaży dla niezależnych odbiorców we Wspólnocie nie została przekazana Komisji. Jedynymi dostępnymi cenami eksportowymi za wspomniane transakcje dla powiązanego importera powiązanego z wymienionym eksporterem w czasie części OD były ceny ustalone pomiędzy eksporterem i powiązanim z nim importerem. Ustalono, że ceny te odpowiadały cenom, jakie byłyby ustalone między niezależnymi podmiotami. Istotnie, porównanie cen pomiędzy okresem, w którym wspomniane dwa przedsiębiorstwa były powiązane i okresem, w którym nie były powiązane nie wykazało znaczących różnic w stosowanych

cenach jednostkowych. Ponadto ceny zastosowane w odniesieniu do tego powiązanego importera zostały powiązane z cenami zastosowanymi w odniesieniu do niepowiązanych odbiorców w WE i okazały się one być zgodne. Cenę eksportową oparto więc, w odniesieniu do tych transakcji, na cenie sprzedaży rumuńskiego producenta eksportującego dla powiązanego z nim przedsiębiorstwa handlowego.

- (66) Jeżeli chodzi o transakcje z drugim z powiązanych przedsiębiorstw, które współpracowało w dochodzeniu, stwierdzono, że produkt objęty postępowaniem był dalej przetwarzany w powiązonym przedsiębiorstwie zanim został odsprzedany we Wspólnocie. W tym przypadku niemożliwe było określenie ceny odsprzedaży produktu objętego postępowaniem niezależnemu odbiorcy we Wspólnocie. Znalaziono jednak wystarczające dowody, że cena transferowa pomiędzy rumuńskim producentem eksportującym i powiązanim z nim przedsiębiorstwem we Wspólnocie mogła być uważana za odpowiadającą cenie, jaka zostałaby ustalona między niezależnymi podmiotami pod warunkiem, że – zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. d) pkt i) rozporządzenia podstawowego – dokonano by dostosowania do poziomu handlu dla sprzedaży OEM (original equipment manufacturer). Istotnie, dokonano porównania cen zastosowanych dla wszystkich modeli w odniesieniu do powiązanego importera i niepowiązanych importerów. Stąd też, cenę eksportową oparto na cenie transferowej.
- (67) Dochodzenie wykazało, że sprzedaż eksportowa trzeciego producenta eksportującego była skierowana bezpośrednio do niepowiązanych odbiorców we Wspólnocie. Dlatego cenę eksportową ustalono na podstawie cen eksportowych rzeczywiście płaconych lub należnych za produkt objęty postępowaniem sprzedawany pierwszemu niezależnemu odbiorcy we Wspólnocie, zgodnie z opisem w motywie 0.
- (68) Wspomniany producent eksportujący wnioskował, że część sprzedaży produktu objętego postępowaniem do Wspólnoty powinna być wyłączona z obliczeń dotyczących dumpingu, ponieważ produkcja niektórych modeli SPT została wstrzymana w pewnym momencie trwania OD. Tym niemniej, jak wspomniano powyżej, stałą praktyką Instytucji jest branie pod uwagę całości sprzedaży produktu objętego postępowaniem niepowiązanym stronom w średniej ważonej cenie eksportowej. Należy również zauważyć, że sprzedaż wspomnianych typów produktu objętego postępowaniem odbywała się w czasie OD w znaczących ilościach, a ponadto ustalono, że linie produkcyjne tych rodzajów SPT nie zostały rozebrane i mogą zostać w przyszłości ponownie uruchomione. W związku z powyższym, wniosek ten został odrzucony.

3.3.3. Porównanie

- (69) Dokonano dostosowań, w odpowiednich przypadkach, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, w odniesieniu do bonifikat za różnice w ilości, transporcie, ubezpieczeniu, przeładunku, załadunku i kosztach dodatkowych, kredyt, prowizje i różnice w poziomie handlu.
- (70) Jeden producent eksportujący domagał się dostosowań w odniesieniu do różnic w poziomie handlu, dodatkowych kosztów logistycznych, które rzekomo poniósł w sprzedaży krajowej, a nie w sprzedaży eksportowej oraz w odniesieniu do różnic w ilości. Eksporter ten nie umotywował jednak swoich wniosków, dochodzenie nie wykazało również że wspomniane wnioski były uzasadnione. Dlatego też musiały one zostać odrzucone. Wniosek dotyczący różnic w ilości został częściowo odrzucony, gdyż wnioskowana kwota nie mogła być uzasadniona dowodami zebranymi na miejscu oraz informacjami przedstawionymi przez producenta eksportującego w odpowiedzi na kwestionariusz.
- (71) Inny producent eksportujący domagał się dostosowań za różnice w inflacji, przeliczaniu walut, poziomie handlu i różnice w kosztach sprzedaży bezpośredniej.
- (72) Jeżeli chodzi o wniosek dotyczący dostosowania za inflację, należy zauważyć, że stopa inflacji w Rumunii znajdowała się na poziomie 10,8 % w okresie objętym dochodzeniem, co znacznie odbiega od poziomu hiperinflacji. Ponieważ nie stwierdzono, że wpłynęło to na porównywalność cen, wniosek odrzucono. Eksporter sprzeciwił się temu ustaleniu i wycofał swój wniosek o dodatek. Nie przedłożył on jednak nowych argumentów ani dowodów obalających początkowe ustalenie, dlatego potwierdza się, że wniosek został odrzucony. Należy również zauważyć, że rozpatrywano możliwość oceny kwartalnej, lecz została ona oddalona przez eksportera.
- (73) Jeżeli chodzi o przeliczanie walut, wspomniany producent eksportujący twierdził, że przysługuje mu okres 60 dni na odzwierciedlenie kursów wymiany walut, jak przewiduje art. 2 ust. 10 lit. j) rozporządzenia podstawowego. Stwierdzono, że przepis ten nie może być zastosowany w tym przypadku, ponieważ znaleziono dowody, że nie było utrzymującego się wahania odpowiednich kursów wymiany w czasie OD, lecz jedynie zmienność o niewielkiej amplitudzie. Stąd też, wniosek ten musiał zostać odrzucony, a przeliczanie walut oparto we wszystkich przypadkach na kursie z dnia wystawienia faktury, jak przewiduje art. 2 ust. 10 lit. j) rozporządzenia podstawowego.

(74) W odniesieniu do wniosku dotyczącego poziomu handlu, dochodzenie wykazało, że w przypadku niektórych kategorii konsumentów, w stosunku do których sporządzono wnioski, istniały stałe i wyraźne różnice w cenach na poziomie, którego domagał się wspomniany producent eksportujący. Wniosek został zatem przyjęty w odniesieniu do tych kategorii odbiorców, dla których można było wykazać różnice, a jedynie częściowo przyjęty w odniesieniu do pozostałych kategorii odbiorców, dla których różnica okazała się być niższa niż wnioskowana przez eksportującego producenta. W ostatnim z przypadków, obliczenie dostosowania oparto na dowodach zebranych na terenie zakładów eksportującego producenta.

(75) Jeżeli chodzi o wniosek dotyczący różnicy w kosztach sprzedaży bezpośredniej, okazał się on pokrywać z dostosowaniami przyznanymi za różnice w poziomie handlu i dlatego został odrzucony.

(76) Ponadto dzięki uwagom otrzymanym od eksporterów poprawiono kilka błędów rachunkowych i odpowiednio przeliczono marginesy dumpingu.

3.3.4. Marginesy dumpingu

(77) Porównanie wartości normalnej z ceną eksportową wykazało istnienie dumpingu. Marginesy dumpingu wyrażone jako wartość procentowa ceny importowej CIF na granicy Wspólnoty przed ocleniem są następujące:

Przedsiębiorstwo	Marginesy dumpingu
S.C. T.M.K. – Artrom S.A.	17,8 %
S.C. Mittal Steel Roman S.A.	17,7 %
S.C. Silcotub S.A.	11,7 %

(78) Ponieważ poziom współpracy był wysoki (ponad 80 % wywozu produktu objętego postępowaniem z Rumunii do Wspólnoty) i nie było podstaw, by przypuszczać że któryś z producentów eksportujących celowo powstrzymał się od współpracy, pozostały margines dumpingu mający zastosowanie do wszystkich pozostałych eksporterów w Rumunii został ustalony na tym samym poziomie co margines dla współpracującego producenta eksportującego S.C. T.M.K. Artrom S.A., tj. 17,8 %.

3.4. Rosja

(79) Otrzymano odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu od dwóch grup eksportujących producentów, z których jedna składa się z czterech producentów i pięciu powiązanych przedsiębiorstw („grupa

TMK”), a druga z dwóch producentów („Pervouralsky i Chelyabinsk”).

3.4.1. Brak współpracy ze strony grupy TMK

(80) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu wszystkich czterech producentów i pięciu powiązanych przedsiębiorstw były w znacznym stopniu niedostateczne i niespójne, a z wyjątkiem dwóch powiązanych przedsiębiorstw, żadne z przedsiębiorstw nie dostarczyło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu w przewidzianym terminie.

(81) Kontrole na miejscu przeprowadzono u dwóch spośród czterech producentów i jednego przedsiębiorstwa w Rosji, lecz wykazały one dalsze niedoskonałości odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Jeżeli chodzi o dwóch skontrolowanych producentów, nie można było ustalić wiarygodnej wartości normalnej ani cen eksportowych, ponieważ zarówno wykazy sprzedaży krajowej jak i eksportowej były w przeważającej mierze niedostateczne; wartości i ilości nie odpowiadały fakturom, niewłaściwe były też numery kontrolne produktu (PCN). Ponadto nie można było uzyskać wiarygodnych danych dotyczących kosztu produkcji.

(82) Biorąc pod uwagę całkowicie niezadowolającą współpracę dwóch skontrolowanych producentów, wysoce niedostateczne odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez dwóch pozostałych producentów z grupy, w szczególności fakt, że jeden z producentów nie dostarczył w ogóle wykazów sprzedaży, oraz fakt, że nie otrzymano odpowiedzi w terminie na listy Komisji wzywające do uzupełnienia braków, postanowiono nie przeprowadzać wizyt kontrolnych u dwóch pozostałych producentów z grupy.

(83) Jedynie dwóch z trzech powiązanych importerów dostarczyło bardziej obszerne odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, z czego tylko jedna była możliwa do zweryfikowania, podczas gdy wykaz odsprzedaży drugiego powiązanego importera był w dużej mierze niedostateczny. Dlatego nawet powiązani importerzy współpracowali jedynie częściowo i to w bardzo niewielkim stopniu.

(84) Grupa TMK twierdziła, że nie mogła współpracować we właściwy sposób ze względu na wybór PCN, który jej zdaniem był niestosowny, biorąc pod uwagę zróżnicowany zakres produkcji wspomnianych czterech producentów. Należy jednak zauważyć, że sklasyfikowanie produktu objętego postępowaniem w zaproponowanej strukturze PCN nie przysporzyło kłopotów żadnemu z producentów wspólnotowych, ani innych producentów eksportujących, z których niektórzy również produkują szeroką gamę SPT. Wobec tego żądanie zostało odrzucone.

- (85) W świetle powyższego uznano, iż niemożliwe jest ustalenie marginesu dumpingu grupy TMK na podstawie jej własnych danych. W rezultacie margines dumpingu obliczono na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

3.4.1.1. Wartość normalna

- (86) W tym przypadku stwierdzono, że informacje dotyczące wartości normalnej ustalonej dla Pervouralsky i Chelyabinsk będą stanowiły najwłaściwsze dostępne fakty, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Istotnie, informacje te wydawały się w najlepszy sposób odzwierciedlać sytuację na rynku rosyjskim.
- (87) Zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, cenę gazu użytą do obliczenia kosztu produkcji we wniosku dostosowano w ten sam sposób jak w przypadku dwóch producentów współpracujących, jak opisano poniżej w motywach (94) do (99), w celu odzwierciedlenia cen rynkowych gazu w czasie OD.

3.4.1.2. Cena eksportowa

- (88) Cenę eksportową obliczono na podstawie danych Eurostatu za OD pomniejszoną o ilości i wartości otrzymane od dwóch współpracujących producentów wymienionych poniżej w motywie (91).

3.4.1.3. Porównanie

- (89) Zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, dokonano dostosowań ceny eksportowej w odniesieniu do kosztów transportu i ubezpieczenia oraz prowizji, w oparciu o informacje zawarte w skardze.

3.4.1.4. Margines dumpingu

- (90) Porównanie wartości normalnej z ceną eksportową wykazało istnienie dumpingu. Margines dumpingu wyrażony jako wartość procentowa ceny importowej CIF na granicy Wspólnoty przed ocleniem jest następujący:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu
Volzhsky Pipe Works Open Joint Stock Company, Joint Stock Company Taganrog Metallurgical Works, Sinarsky Pipe Works Open Joint Stock Company and Seversky Tube Works Open Joint Stock Company	35,8 %

3.4.2. Pervouralsky i Chelyabinsk

- (91) Chelyabinsk i Pervouralsky były oddzielnymi podmiotami prawnymi w czasie OD, ale od końca 2004 r. są one

powiązane, gdyż Chelyabinsk posiada większość udziałów w Pervouralsky i bezpośrednio kontroluje to przedsiębiorstwo. Stąd też na grupę tę należało nałożyć tylko jedno cło.

3.4.2.1. Wartość normalna

- (92) W przypadku obu eksportujących producentów sprzedaż na rynku krajowym była reprezentatywna, jak określono w motywie (41). Zgodnie z metodologią opisaną w motywach (42) do (45), ustalono wartości normalne, w zależności od wysłanego rodzaju produktu, na podstawie cen sprzedaży wszystkich sprzedaży, wyłącznie cen sprzedaży z zyskiem lub na podstawie skonstruowanych wartości normalnych.
- (93) Stwierdzono, że rozdzielenie kosztów przedsiębiorstwa na niektóre specyficzne rodzaje produktów nie odzwierciedlało ani dużego zróżnicowania krajowych cen sprzedaży, ani ważnych czynników kosztów. Stąd też należało uznać je za niewiarygodne. Z tego powodu wykorzystano dostępne fakty, jak określono w art. 18 rozporządzenia podstawowego. W tym przypadku zysk całej grupy należało obliczyć w oparciu o wszystkie sprzedaże produktu objętego postępowaniem i został on następnie użyty do określenia wartości normalnych.
- (94) W odniesieniu do kosztów produkcji, a w szczególności kosztów energii, podczas dochodzenia stwierdzono, że ceny energii elektrycznej zapłacone przez oba przedsiębiorstwa w wiarygodny sposób odzwierciedlały rzeczywiste koszty produkcji zakupionej energii elektrycznej. W tym przypadku świadczył o tym fakt, że ceny energii elektrycznej były zgodne z międzynarodowymi cenami rynkowymi w porównaniu do państw takich jak Norwegia i Kanada, które również bazują na energii elektrycznej uzyskiwanej w hydroelektrowniach. Nie można było jednak stwierdzić tego samego w odniesieniu do cen gazu. Istotnie, stwierdzono że ceny gazu zapłacone przez obydwie przedsiębiorstwa nie odzwierciedlały wiarygodnie kosztów gazu.
- (95) Na podstawie danych znalezionych w opublikowanym sprawozdaniu rocznym za 2004 r. rosyjskiego dostawcy gazu OAO Gazprom, że krajowa cena za gaz zapłacona przez dwóch producentów rosyjskich była znacznie niższa niż średnie ceny wywozu z Rosji zarówno do Europy Wschodniej jak i Zachodniej. To samo sprawozdanie stwierdza: „Od grupy Gazprom wymaga się, by dostarczała gaz ziemny rosyjskim odbiorcom po cenach regulowanych przez Federalną Służbę ds. Taryf. W chwili obecnej ceny te są niższe niż międzynarodowe ceny gazu ziemnego.” I dalej: „OAO Gazprom, wspólnie z Federacją Rosyjską wkłada wiele pracy w optymalizację ustalonych urzędowo cen hurtowych gazu”. Ponadto, cena gazu zapłacona przez dwóch producentów rosyjskich była znacząco niższa niż cena zapłacona przez producentów rumuńskich i wspólnotowych.

(96) W świetle powyższego uznano, że ceny gazu zapłacone przez wspomnianych dwóch rosyjskich producentów SPT w okresie objętym dochodzeniem nie mogły w sposób wiarygodny odzwierciedlać kosztów związanych z produkcją i dystrybucją gazu.

(97) Dlatego, jak przewidziano w art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, koszty gazu dwóch rosyjskich producentów eksportujących zostały dostosowane, by odzwierciedlić ceny rynkowe gazu w czasie OD w oparciu o cenę gazu wysyłanego do Zachodniej Europy, koszty transportu netto i podatek akcyzowy.

(98) Obydwaj producenci utrzymywali, że koszty gazu zostały odpowiednio odzwierciedlone w ich dokumentacji księgowej i że dostosowanie zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego nie było uzasadnione. Pod tym względem nie kwestionuje się, że przedsiębiorstwa poprawnie zaksięgowały ceny zapłacone dostawcy gazu. Dostosowanie jest jednak uzasadnione faktem, że cena zakupionego gazu nie odzwierciedla w sposób wiarygodny kosztów produkcji i dystrybucji gazu.

(99) Wspomniani dwaj producenci utrzymywali ponadto, że nie zostało udowodnione, iż ceny zastosowane przez Gazprom w odniesieniu do odbiorców przemysłowych znajdują się poniżej poziomu zwrotu kosztów. Tym niemniej, kilka dostępnych publicznie źródeł potwierdza podejście Komisji – wśród nich informator polityczny „Badanie Gospodarcze Federacji Rosyjskiej, 2004” opublikowane przez OECD w lipcu 2004 r.

3.4.2.2. Cena eksportowa

(100) Cała sprzedaż eksportowa do Wspólnoty dotyczyła bezpośrednio niezależnych odbiorców i dlatego cena eksportowa została ustalona jak określono w motywie 0.

3.4.2.3. Porównanie

(101) Dokonano dostosowań, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, w odniesieniu do kosztów transportu, przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych, pakowania i prowizji.

3.4.2.4. Margines dumpingu

(102) Porównanie wartości normalnej z ceną eksportową wykazało istnienie dumpingu. Margines dumpingu wyrażony jako wartość procentowa ceny importowej CIF na granicy Wspólnoty przed ocleniem jest następujący:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu
Joint Stock Company Chelyabinsk Tube Rolling Plant and Joint Stock Company Pervouralsky Novotrubny Works	24,1 %

3.4.3. Wniosek dotyczący dumpingu w odniesieniu do Rosji

(103) Ponieważ przedsiębiorstwa wymienione w motywie 0 stanowią całość sprzedaży eksportowej z Rosji do Wspólnoty, pozostały margines dumpingu został ustalony na tym samym poziomie co margines ustalony dla niewspółpracującej grupy producentów eksportujących, tj. 35,8 %.

3.5. Ukraina

3.5.1. MET

(104) W momencie wszczęcia niniejszego dochodzenia, art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego stosował się do Ukrainy. Artykuł ten stwierdzał, że według procedury stosowanej w dochodzeniach antydumpingowych dotyczących przywozu pochodzącego z Ukrainy wartość normalna dla tych producentów, co do których ustalono, że spełniają kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c), jest ustalana zgodnie z ust. 1 do 6 wspomnianego artykułu.

(105) Skróto i wyłącznie w celu konsultacji, poniżej streszczono te kryteria, których spełnienie muszą wykazać wnioskujące przedsiębiorstwa:

— decyzje biznesowe podejmuje się w odpowiedzi na sygnały dochodzące z rynku, bez znacznego wpływu państwa, zaś koszty odzwierciedlają wartości rynkowe;

— przedsiębiorstwa posiadają jeden wyraźny zestaw podstawowej dokumentacji księgowej, która jest niezależnie kontrolowana zgodnie z międzynarodowymi standardami księgowości oraz jest stosowana do wszystkich celów;

— nie występują znaczne zniekształcenia przeniesione z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej;

— pewność i stabilność prawna gwarantowane są przez prawo upadłościowe i prawo własności;

— przeliczenie kursów walutowych dokonywane jest według kursów rynkowych.

- (106) Trzy grupy ukraińskich producentów eksportujących zwróciło się z wnioskiem o MET na podstawie art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego i wypełniło formularz wniosku o MET dla producentów eksportujących.
- (107) Komisja uzyskała i zweryfikowała w zakładach tych trzech przedsiębiorstw wszystkie niezbędne informacje przedstawione we wnioskach o MET.
- (108) Dochodzenie wykazało, że wymienione powyżej trzy grupy ukraińskich producentów eksportujących spełniły wszystkie wymagane kryteria i dlatego zostało im przyznane traktowanie MET.
- (109) Przemysł wspólnotowy miał możliwość wyrażenia opinii i zaprotestował twierdząc, że kilka z pięciu kryteriów określonych w art. 2 ust. 7 lit. c) nie zostało spełnionych przez wszystkich eksportujących producentów. W szczególności przemysł wspólnotowy twierdził, że i) państwo może cofnąć kontrolę niektórych sprywatyzowanych eksportujących producentów; ii) państwo interweniowało w ich codzienne decyzje; iii) rozporządzenia i ustawy obowiązujące na Ukrainie w czasie OD w odniesieniu do pracy, upadłości i własności nie gwarantowały właściwych warunków gospodarki rynkowej; oraz iv) nastąpiła interwencja państwa w odniesieniu do cen sprzedaży eksportowej i kosztów nakładów. Uwagi przemysłu wspólnotowego zostały należycie uwzględnione.
- (110) Uwagi te nie dostarczyły jednak wystarczających dowodów, że którekolwiek z pięciu kryteriów według których rozpatrywano wnioski o MET ukraińskich producentów eksportujących zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, jak opisano powyżej, nie zostały spełnione. Istotnie, dochodzenie wykazało, że znacząca ingerencja państwa w decyzje biznesowe przedsiębiorstw nie miało miejsca.
- (111) Pod tym względem należy przypomnieć, że częściowa własność państwa nie jest sama w sobie, zgodnie z praktykami Komisji, wystarczającą podstawą do uznania, że kryterium 1 art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego nie jest spełnione.
- (112) Stwierdzono również, że koszty głównych nakładów odzwierciedlały wartości rynkowe.
- (113) Jeżeli chodzi o ceny gazu i energii elektrycznej, okazały się być one zgodne ze średnimi cenami na Ukrainie, chociaż niższe niż ceny w Europie i na innych rynkach.
- Nie zostało to jednak uznane za wystarczające podstawy by sądzić, że kryterium 1 nie zostało spełnione, gdyż ceny gazu i energii elektrycznej stanowią stosunkowo niewielką część kosztów produkcji SPT i ponieważ ceny te ze względu na to, że zostały zakłócone dostosowano do cen rynkowych w celu obliczenia dumpingu (patrz motywy (119) do (127)).
- (114) Ponadto dochodzenie wykazało, że ustawy obowiązujące na Ukrainie odnoszące się do warunków zatrudnienia i pracy były zgodne z zasadami gospodarki rynkowej. W szczególności stwierdzono, że wspomniane trzy grupy eksportujących producentów mogły same zatrudniać i zwalniać pracowników.
- (115) Podobnie, żaden z argumentów przytoczonych przez przemysł wspólnotowy nie był w stanie obalić wniosku Komisji, że ustawy o upadłości i własności gwarantują właściwe warunki gospodarki rynkowej wspomnianym trzem grupom eksporterów.
- (116) Nie było zatem powodu, by nie przyznawać MET wspomnianym trzem grupom ukraińskich producentów eksportujących. Odbyły się również konsultacje z Komitetem Doradczym, który nie wniósł sprzeciwu wobec wniosków Komisji.

3.5.2. Obliczenie dumpingu

- (117) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od trzech grup eksportujących producentów. Jedna z grup składa się z dwóch producentów i dwóch powiązanych przedsiębiorstw handlowych, natomiast druga grupa składa się z jednego producenta i dwóch powiązanych przedsiębiorstw handlowych, zaś ostatni z eksportujących producentów nie jest powiązany z przedsiębiorstwem zajmującym się produkcją lub sprzedażą produktu objętego postępowaniem.

3.5.3. Wartość normalna

- (118) W przypadku wszystkich trzech grup producentów eksportujących całkowita wielkość sprzedaży na rynku krajowym produktu podobnego była reprezentatywna, jak określono w motywie 0. Dla niektórych rodzajów produktu wartość normalna została oparta na cenach zapłaconych lub należnych w zwykłym obrocie handlowym przez niezależnych odbiorców na Ukrainie, natomiast w przypadku rodzajów produktów, których sprzedaż na rynku krajowym była niewystarczająca, by uznać ją za reprezentatywną lub też nie nastąpiła ona w zwykłym obrocie handlowym, wartość normalna została skonstruowana zgodnie z opisem w motywie (45).

- (119) W odniesieniu do kosztów produkcji, a w szczególności kosztów energii, podczas dochodzenia stwierdzono, że ceny energii zapłacone przez wspomniane trzy grupy przedsiębiorstw były regulowane przez państwo i znacznie niższe od cen międzynarodowych.
- (120) Ceny zastosowane przez ukraińskich dostawców energii elektrycznej będących własnością państwa lub zarządzanych przez państwo w odniesieniu do wspomnianych trzech grup eksportujących producentów zostały porównane do cen w Rumunii oraz do cen we Wspólnocie dla takiej samej ogólnej kategorii odbiorców energii elektrycznej. We wszystkich przypadkach ceny te okazały się być znacznie niższe niż ceny w Rumunii i we Wspólnocie i stwierdzono, że ceny energii elektrycznej zapłacone przez ukraińskich eksporterów nie odzwierciedlały w wiarygodny sposób rzeczywistych kosztów produkcji i sprzedaży nabytej energii elektrycznej.
- (121) Trzej współpracujący ukraińscy eksporterzy sprzeciwili się tym wnioskom i twierdzili, że koszty wykazane w ich ewidencji księgowej odzwierciedlały cenę rzeczywiście zapłaconą dostawcom energii elektrycznej. Jednakże żaden z wysuniętych argumentów nie mógł wytłumaczyć stwierdzonych różnic w cenach w Rumunii i średnich cenach we Wspólnocie i powyższe wnioski zostały potwierdzone.
- (122) To samo podejście zostało zastosowane w odniesieniu do cen gazu. Porównanie wykazało, że ceny gazu zastosowane wobec ukraińskich eksporterów przez dostawców gazu będących własnością państwa lub zarządzanych przez państwo stanowiły około połowy cen w Rumunii, były też znacznie niższe niż średnie ceny gazu stosowane we Wspólnocie w stosunku do odbiorców tej samej kategorii.
- (123) W czasie OD większość dostaw gazu dla Ukrainy pochodziła z Rosji. OAO Gazprom stwierdził w swoim sprawozdaniu rocznym z 2004 r., że: „Dostarczając gaz do państw WNP, OAO Gazprom kontynuował swój podstawowy cel strategiczny polegający na tworzeniu środowiska dla niezakłóconego tranzytu rosyjskiego gazu do Europy przez i na jej terytorium”. I dalej: „W roku sprawozdawczym 84,9 % całkowitej ilości gazu dostarczonej na Ukrainę [...] potraktowano jako płatność za usługi tranzytowe”. Cena eksportowa gazu z Rosji na Ukrainę nie mogła więc stanowić właściwej podstawy dla porównania służącemu określeniu, czy ceny gazu zapłacone przez ukraińskich eksporterów odzwierciedlały koszt związany z produkcją i sprzedażą zakupionego gazu, ponieważ na cenę eksportową mogła wpłynąć umowa barterowa.
- (124) Ponadto ceny zapłacone przez ukraińskich producentów eksportujących porównano ze średnią ceną eksportową z Rosji do Zachodniej i Wschodniej Europy, jak określono powyżej, a także do średnich cen gazu w Ameryce Północnej, które zostały określone przy użyciu wskaźnika Nymex Henry Hub. W obu przypadkach ceny te okazały się być znacznie niższe.
- (125) W związku z powyższym wywnioskowano, że ceny gazu zapłacone przez ukraińskich producentów eksportujących – mające bezpośredni związek z ceną eksportową zadeklarowaną przez OAO Gazprom za wywóz na Ukrainę i na które najprawdopodobniej miała wpływ istniejąca umowa barterowa – nie odzwierciedlały w sposób wiarygodny kosztów związanych z produkcją i sprzedażą zakupionego gazu.
- (126) Trzej współpracujący ukraińscy eksporterzy po raz kolejny sprzeciwili się tym wnioskom i twierdzili, że koszty wykazane w ich ewidencji księgowej odzwierciedlały cenę rzeczywiście zapłaconą dostawcom energii elektrycznej. Tym niemniej, wysunięte argumenty nie były w stanie obalić powyższych wniosków, gdyż na cenę gazu dostarczonego przez Rosję na Ukrainę znacznie wpłynęła umowa obowiązująca w czasie OD dotycząca tranzytu gazu przez Ukrainę, co potwierdziło sprawozdanie roczne OAO Gazprom za 2004 r.
- (127) Dlatego, jak przewidziano w art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, koszty energii elektrycznej i gazu ukraińskich producentów eksportujących zostały dostosowane tak, by odzwierciedlały koszty związane z produkcją i sprzedażą energii elektrycznej i gazu w czasie OD. Dostosowanie to zostało oparte o średnie ceny odnotowane w czasie OD w Rumunii – kraju o gospodarce rynkowej, który również przywozi gaz z Rosji – i znajduje się mniej więcej w tej samej odległości od rosyjskich złóż gazu. Średnia cena dla Rumunii została oparta o sprawdzone dane zebrane od rumuńskich producentów eksportujących produkt objęty postępowaniem. Należy zauważyć, że średnia cena nie jest znacząco wyższa od średniej ceny eksportowej gazu określonej powyżej dla Rosji.
- (128) Jeden z eksporterów twierdził, że marża zysku zastosowana do skonstruowania wartości normalnej była różna od średniego zysku osiągniętego przez tego eksportera na rynku krajowym – i zbyt wysoka. Wniosek ten musiał zostać odrzucony, ponieważ zysk użyty do skonstruowania wartości normalnej został obliczony zgodnie z mającym zastosowanie przepisem, tj. pierwszym zdaniem art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Innymi słowy, zastosowana marża zysku była równa marży zysku odnoszącej się do produkcji i sprzedaży w zwykłym obrocie handlowym produktu podobnego na ukraińskim rynku krajowym. Została ona obliczona w oparciu o informacje przedstawione przez przedsiębiorstwo w odpowiedzi na kwestionariusz i mogła zostać sprawdzona.

3.5.4. *Cena eksportowa*

(129) Dwie grupy producentów eksportujących dokonały ogromnej większości swojej sprzedaży eksportowej poprzez powiązane z nimi przedsiębiorstwo handlowe mające siedzibę w kraju trzecim. Cena eksportowa tych dwóch grup producentów eksportujących została ustalona na podstawie cen odsprzedaży powiązanych przedsiębiorstw handlowych pierwszym niezależnym odbiorcom we Wspólnocie, z wyjątkiem kilku transakcji odpowiadających bezpośredniej sprzedaży tych producentów eksportujących niezależnym odbiorcom we Wspólnocie. W ostatnim z przypadków cenę eksportową określono jako cenę zapłaconą lub należną produktu sprzedawanego z Ukrainy do Wspólnoty.

(130) Inny producent eksportujący dokonał całej sprzedaży niezależnym odbiorcom we Wspólnocie, cena eksportowa została więc ustalona, jak określono w motywie 0, na podstawie ceny rzeczywiście zapłaconej lub należnej za produkt sprzedawany na wywóz z Ukrainy do Wspólnoty.

3.5.5. *Porównanie*

(131) Dokonano dostosowań, w odpowiednich przypadkach, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, w odniesieniu do kosztów transportu, przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych, pakowania i prowizji.

(132) W przypadku dwóch grup producentów eksportujących, którzy prowadzili większość sprzedaży za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw handlowych dokonano dostosowania ceny eksportowej za prowizję, zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego w przypadkach, gdy sprzedaż dokonano przez te powiązane przedsiębiorstwa handlowe, gdyż spełniały one funkcję podobną do przedstawiciela pracującego na zasadzie prowizji. Poziom prowizji obliczono na podstawie bezpośrednich dowodów wskazujących na istnienie tego rodzaju funkcji. W tym kontekście, w obliczeniu prowizji uwzględniono wydatki SGA poniesione przez powiązanych handlowców na sprzedaż produktu objętego postępowaniem wytwarzanego przez powiązanych producentów ukraińskich, a także odpowiednią marżę zysku. Ten ostatni element został oparty na średniej ważonej marży zysku za sprzedaż produktów podobnych niepowiązanym konsumentom trzech niepowiązanych importerów we Wspólnocie, którzy współpracowali w dochodzeniu i przedstawili informacje, które zostały sprawdzone.

(133) Wspomniane dwie grupy eksporterów zakwestionowały cenę ustaloną przez Komisję i twierdziły, że marża zysku zastosowana w tym dostosowaniu była wygórowana. Jedna grupa eksporterów utrzymywała, że jeden z niepowiązanych importerów przywoził i sprzedawał tylko jeden rodzaj rur, który nie był sprzedawany w WE przez ukraińskiego eksportera. Ponadto obie grupy eksporterów stwierdziły, że średnia marża zysku obliczona w oparciu o dane liczbowe dostarczone przez trzech współpracujących niepowiązanych importerów we Wspólnocie była niewiarygodna, gdyż stwierdzona średnia marża zysku była wyższa niż docelowy zysk przemysłu wspólnotowego.

(134) W związku z tym należy zauważyć, iż zapewnienie że marża zysku użyta zastosowana jako podstawa tego dostosowania była wyższa niż docelowy zysk przemysłu wspólnotowego jest nieistotne. Obie marże zysku ustalono w różnych kontekstach i służą one do różnych celów. Ponadto nie dowodzi to, że użyta zastosowana marża zysku jest nieracjonalna. W niniejszym przypadku należy przypomnieć, że użyta zastosowana marża zysku została oparta o sprawdzone informacje przedstawione przez współpracujące przedsiębiorstwa i zawierające się w OD. Ponadto nie dostarczono dowodów świadczących o tym, w jaki sposób rodzaje produktów podobnych sprzedawanych przez te przedsiębiorstwa mogły wpłynąć na obliczenie marży zysku. W tych okolicznościach dostosowanie za sprzedaż dokonaną poprzez powiązane przedsiębiorstwa handlowe zostaje utrzymane.

(135) Ponadto dzięki uwagom otrzymanym od eksporterów poprawiono kilka błędów rachunkowych i odpowiednio przeliczono marginesy dumpingu.

3.5.6. *Margines dumpingu*

(136) Porównanie wartości normalnej z ceną eksportową wykazało istnienie dumpingu. Marginesy dumpingu wyrażone jako wartość procentowa ceny importowej CIF na granicy Wspólnoty przed ocleniem są następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu
OJSC Dnepropetrovsk Tube Works	12,3 %
CJSC Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube and OJSC Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant	25,1 %
CJSC Nikopol Steel Pipe Plant Yutist	25,7 %

(137) Ze względu na wysoki poziom współpracy (ponad 80 % wywozu produktu objętego postępowaniem z Ukrainy do Wspólnoty) i nie było podstaw, by przypuszczać że któryś z producentów eksportujących celowo powstrzymał się od współpracy, pozostały margines dumpingu mający zastosowanie do wszystkich pozostałych eksporterów na Ukrainie został ustalony na tym samym poziomie co margines dla współpracującego producenta eksportującego CJSC Nikopol Steel Pipe Plant Yutist, tj. 25,7 %.

— V&M Deutschland GmbH, Düsseldorf, Niemcy

— Voest Alpine Tubulars GmbH, Kinderberg-Aumuehl, Austria

4. SZKODA

4.1. Produkcja wspólnotowa

(138) Wiadomo, że we Wspólnocie produkt objęty postępowaniem jest produkowany przez ośmiu producentów, w których imieniu złożono skargę. Mają oni siedziby w Niemczech, Włoszech, Hiszpanii, Francji i Austrii i reprezentują 62 % produkcji Wspólnoty, która osiągnęła 2 618 771 ton w czasie OD.

(139) Ponadto w momencie wszczęcia postępowania wiedzano o dwunastu producentach wspólnotowych, którzy nie byli skarżącymi, posiadających siedziby w Zjednoczonym Królestwie, Polsce, Republice Czeskiej, Szwecji, Włoszech i Słowacji. Nawiązano kontakt również z innymi producentami wspólnotowymi, o których nie wiedzano na etapie wszczęcia postępowania, mającymi siedziby w nowych państwach członkowskich. Jedynie dwaj z tych producentów przedstawili podstawowe informacje dotyczące produkcji i sprzedaży produktu podobnego w okresie badanym. Na tej podstawie produkcja wspólnotowa produktu podobnego osiągnęła 2 618 771 ton w OD.

4.2. Przemysł wspólnotowy

(140) Następujący producenci wspólnotowi poparli skargę:

— Dalmine S.p.A., Bergamo, Włochy

— Rohrwerk Maxhütte GmbH, Sulzbach-Rosenberg, Niemcy

— Tubos Reunidos S.A., Amurrio, Hiszpania

— Vallourec & Mannesmann France S.A., Boulogne Billancourt, Francja

(141) Ponieważ sześciu skarżących współpracujących producentów wspólnotowych reprezentuje 57 % produkcji Wspólnoty produktu objętego postępowaniem, stanowią oni przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(142) Zwraca się uwagę, że jeden ze skarżących producentów (Dalmine) jest powiązany ze współpracującymi rumuńskimi producentami eksportującymi (Silcotub) i dokonywał przywozu od tego ostatniego przedsiębiorstwa produktu objętego postępowaniem. Sprawdzono jednak, że przywozy te były ograniczone w porównaniu z wielkością produkcji Dalmine i służyły głównie uzupełnieniu gamy jego produktów. Wywnioskowano zatem, że nie było to powiązanie powodujące wykluczenia tego producenta wspólnotowego z definicji przemysłu wspólnotowego.

4.3. Konsumpcja we Wspólnocie

(143) Konsumpcję we Wspólnocie ustalono na podstawie wielkości sprzedaży na rynku wspólnotowym pięciu objętych próbą producentów wspólnotowych oraz sprzedaży dokonanej przez wszystkich pozostałych producentów wspólnotowych, którzy przedstawili takie informacje, a także przywozu ze wszystkich krajów trzecich w ramach odpowiednich kodów CN według Eurostatu.

(144) Na podstawie tych danych stwierdzono, że w okresie badanym konsumpcja spadła o 8 % z 2 149 024 ton w 2001 r. do 1 985 361 ton w 2004 r. Początkowo, konsumpcja spadła znacząco o 14 % w 2002 r. w porównaniu do 2001 r., pozostała na stałym poziomie w 2003 r., po czym znowu wzrosła w 2004 r., osiągając 1 985 361 ton. Konsumpcja SPT jest powiązana z całym cyklem gospodarczym, a w szczególności z wydarzeniami w sektorze naftowym i gazowym. Wzrost konsumpcji w OD można wytłumaczyć faktem, że wysokie ceny ropy i gazu w 2004 r. sprzyjały inwestycjom w tych sektorach i dlatego wzrósł popyt na niektóre SPT.

Tabela 1

	2001	2002	2003	2004 (OD)
Konsumpcja we Wspólnocie (w tonach)	2 149 024	1 855 723	1 851 502	1 985 361
Wskaźnik	100	86	86	92

4.4. Przywóz SPT z krajów objętych postępowaniem

Kumulacja

- (145) Komisja rozważała, czy skutki przywozu SPT pochodzących z Chorwacji, Ukrainy, Rumunii i Rosji („kraje objęte postępowaniem”) powinny być oceniane łącznie zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

Margines dumpingu i wielkość przywozu

- (146) Jak wskazano powyżej, niniejsze dochodzenie wykazało, że średnie marginesy dumpingu ustalone dla każdego z czterech krajów objętych postępowaniem przekraczają próg de minimis określony w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego oraz że wielkość przywozu z każdego z tych krajów jest nie bez znaczenia w rozumieniu art. 5 ust. 7 rozporządzenia podstawowego (ich udziały w rynku wynoszą odpowiednio 1,3 % w przypadku Chorwacji, 4,3 % w przypadku Rumunii, 4,6 % w przypadku Ukrainy i 11,3 % w przypadku Rosji w OD).

Warunki konkurencji

- (147) Wielkość przywozu ze wszystkich krajów objętych postępowaniem wzrosła, z wyjątkiem Ukrainy, która utrzymała przywóz na wysokim poziomie w czasie badanego okresu. Tendencje cenowe przywozu są podobne dla wszystkich krajów objętych postępowaniem, podcinając znacząco ceny przemysłu wspólnotowego. Średnie poziomy cen przywozu z krajów objętych postępowaniem znajdowały się we wszystkich przypadkach znacznie poniżej poziomu cen przemysłu wspólnotowego. Ceny przywozu z Chorwacji, Ukrainy i Rumunii były zasadniczo na tym samym poziomie. Rosja posiadała ceny na znacznie niższym poziomie, co może jednak być wynikiem różnego zestawu produktów wywożonych do Wspólnoty. Jak wspomniano powyżej, ustalono, że produkt objęty postępowaniem przywożony z wymienionych czterech krajów i produkt podobny sprzedawany przez przemysł wspólnotowy posiadają te same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne i zastosowania końcowe. Ponadto wszystkie produkty były sprzedawane za pośrednictwem podobnych kanałów sprzedaży tym samym odbiorcom i okazały się ze sobą konkurować.
- (148) Na podstawie powyższych faktów ustalono, że wszystkie warunki uzasadniające kumulację przywozu SPT pochodzących z czterech krajów objętych postępowaniem zostały spełnione.
- (149) Niektórzy producenci eksportujący na Ukrainie i w Rumunii twierdzili, że przywóz z ich krajów nie powinien być kumulowany z przywozem z innych krajów w ramach dochodzenia dotyczącego analizy szkody i związku przyczynowego, ponieważ tendencje w wielkości przywozu były różne. W związku z tym należy zauważyć, że tendencje przywozowe są jedynie jednym z wielu parametrów rozpatrywanych w tym kontekście. Fakt, że poziomy przywozu z różnych państw nie są identyczne nie jest wystarczającym powodem dla niekumulowania. Istotnie, w motywie (147) opisano podobieństwa przywozu z czterech krajów objętych postępowaniem. Na tej podstawie oraz wobec braku jakichkolwiek dalszych wskazówek dotyczących braku konkurencji niemożliwe jest rozróżnienie wpływu przywozu z wymienionych czterech państw jedynie na podstawie odpowiednich tendencji ilościowych. Przeciwnie, opisane powyżej podobieństwa uzasadniają ocenę kumulatywną.

- (150) W niniejszym przypadku stwierdzono w odniesieniu do wszystkich państw członkowskich, w tym Ukrainy i Rumunii, że przywożone produkty z jednej strony i produkowane produkty z drugiej strony posiadały takie same właściwości fizyczne i/lub chemiczne (patrz motyw 39 dotyczący produktu podobnego). Ponadto przywóz z każdego z wymienionych czterech państw był znaczący, tj. przekraczał próg nieistotności określony w art. 5 ust. 7 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym, należy zauważyć, że przywozy z Ukrainy i Rumunii reprezentowały udział w rynku wynoszący, odpowiednio, ponad 4,5 % i 4,3 %. Obok przytoczonych powyżej argumentów, przywóz ze wszystkich czterech państw znacząco podcinał ceny przemysłu wspólnotowego (od 22 do 43 %), przywóz z Ukrainy i Rumunii podcinał ceny przemysłu wspólnotowego o 36 % i 22 % (patrz poniżej). Na podstawie powyższych ustaleń stwierdza się, że zostały spełnione wszystkie warunki kumulacji przywozu ze wszystkich czterech krajów objętych dochodzeniem do celów analizy szkody i związku przyczynowego. Wniosek o niekumulowanie musiał zatem zostać odrzucony.

Skumulowana wielkość i udział w rynku

- (151) Przywóz z czterech krajów objętych postępowaniem wzrósł z 304 268 ton w 2001 r. do 426 186 ton w OD. Połączony udział w rynku wzrósł z 14,2 % w 2001 r. do 21,5 % w OD. Zostało to zestawione z malejącą konsumpcją.

Tabela 2

	2001	2002	2003	2004 (OD)
Przywóz (w tonach)	304 268	307 441	342 626	426 186
Wskaźnik	100	101	113	140
Udział w rynku	14,2 %	16,6 %	18,5 %	21,5 %

Ceny

- (152) Średnia ważona cena przywozu SPT pochodzących z wymienionych czterech krajów wzrosła o 16 %, tj. z 433 EUR za tonę do 501 EUR za tonę pomiędzy 2001 r. w OD. Pomiedzy 2001 r. a 2002 r. ceny początkowo nieco spadły o 3 % z 433 EUR do 418 EUR, a potem dalej spadły w 2003 r. do 397 EUR, po czym gwałtownie wzrosły do 501 EUR, tj. do znacznie wyższego poziomu niż w 2001 r. Wzrost cen w OD można wiązać głównie ze wzrostem kosztów surowców w OD.

Tabela 3

	2001	2002	2003	2004 (OD)
Średnia ważona ceny CIF na granicy Wspólnoty (EUR/tona)	433	418	397	501
Wskaźnik	100	97	92	116

Podcięcie cenowe

- (153) W celu ustalenia wielkości podcięć cenowych Komisja dokonała analizy danych cenowych odnoszących się do OD. Stosowne ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego to ceny dla niezależnych klientów, dostosowane w razie konieczności do poziomu ex-works, tzn. wyłączając koszty transportu do Wspólnoty i po odliczeniu obniżek i rabatów. Ceny różnych rodzajów SPT określonych w kwestionariuszu zostały porównane z cenami sprzedaży stosowanymi przez eksporterów, po odliczeniu obniżek i dostosowane, w odpowiednich przypadkach, do ceny CIF na granicy Wspólnoty z odpowiednim dostosowaniem do ceł antydumpingowych i kosztów ponoszonych po przywozie.
- (154) Do celów obliczenia średniej ważonej marginesu podcięcia cenowego, wzięto pod uwagę ceny eksportowe współpracujących producentów i dane Eurostatu. W czasie OD średnia ważona marginesu podcięcia cenowego wynosiła 43 % w przypadku Rosji, 36 % w przypadku Ukrainy, 22 % w przypadku Rumunii i 26 % w przypadku Chorwacji.

4.5. Sytuacja przemysłu wspólnotowego

- (155) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, badanie wpływu przywozu dumpingowego na przemysł Wspólnoty zawierało ocenę wszystkich czynników gospodarczych, które wywierają wpływ na stan przemysłu Wspólnoty w okresie badanym.

Produkcja

- (156) Wielkość produkcji wykazała podobne tendencje jak konsumpcja, chociaż bardziej widoczny był spadek w latach 2002 i 2003 i podźwignięcie się w czasie OD w kategoriach względnych niż spadek i podźwignięcie się konsumpcji w tych samych okresach. Gwałtownie spadła ona o 21 % z 1 495 278 ton w 2001 r. do 1 174 414 ton w 2002 r. W 2003 r. wielkość produkcji osiągnęła jedynie trzy czwarte wielkości wyprodukowanej w 2001 r. Tym niemniej, odpowiednio do sytuacji wzmożonego popytu wynikającej z działalności inwestycyjnych w przemyśle naftowym i gazowym w czasie OD, wielkość produkcji znowu wzrosła i osiągnęła 1 290 258 ton w OD.

Tabela 4

	2001	2002	2003	2004 (OD)
Produkcja (w tonach)	1 495 278	1 174 414	1 126 188	1 290 258
Wskaźnik	100	79	75	86

Moce produkcyjne i wskaźniki wykorzystania mocy produkcyjnych

- (157) Moce produkcyjne zostały ustalone na podstawie nominalnej mocy jednostek produkcyjnych będących w posiadaniu przemysłu wspólnotowego biorąc pod uwagę przerwy w produkcji, a także fakt, że w niektórych przypadkach część mocy była wykorzystywana do wytwarzania innych produktów na tych samych liniach produkcyjnych.
- (158) Moce produkcyjne SPT były stabilne w czasie okresu badanego. Jednak wskaźniki wykorzystania mocy produkcyjnych spadły o 12 punktów procentowych z 87 % do 75 % w wyniku spadku wielkości produkcji. Wzrost wykorzystania mocy produkcyjnych w czasie OD jest wynikiem zwiększonej wielkości produkcji w OD na tle stabilnych mocy produkcyjnych.

Tabela 5

	2001	2002	2003	2004 (OD)
Moce produkcyjne (w tonach)	1 722 350	1 717 919	1 709 605	1 709 078
Wskaźnik	100	100	99	99
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	87 %	68 %	66 %	75 %

Zapasy

- (159) Jeżeli chodzi o zapasy, znaczna większość produkcji robiona jest na zamówienia. Wobec tego, ponieważ w okresie badanym zanotowano wzrost zapasów o 13 %, uważa się, że w tym przypadku zapasy nie stanowią właściwego wskaźnika szkody.

Tabela 6

	2001	2002	2003	2004 (OD)
Zapasy (tony)	95 032	100 471	90 979	107 521
Wskaźnik	100	106	96	113

Inwestycje

- (160) Pomiędzy 2001 r. a OD inwestycje w produkcję produktu podobnego spadły z 66 852 644 EUR do 26 101 700 EUR i czyniono je wyłącznie w celu utrzymania mocy produkcyjnych na bieżącym poziomie, a nie w celu zwiększenia wielkości produkcji.

Tabela 7

	2001	2002	2003	OD
Inwestycje (w EUR)	66 852 644	56 581 829	45 518 515	26 101 700
Wskaźnik	100	85	68	39

Sprzedaż i udział w rynku

- (161) Stwierdzono, że sprzedaży przemysłu wspólnotowego do powiązanych odbiorców dokonywano po cenach rynkowych i dlatego została ona również wzięta pod uwagę w analizie sprzedaży i udziału w rynku przemysłu wspólnotowego.

- (162) Wielkość sprzedaży SPT na rynku wspólnotowym spadła z 862 054 ton w 2001 r. do 725 145 ton w 2002 r., tj. o 16 %, a następnie do 683 985 ton w 2003 r., kiedy to według przemysłu wspólnotowego sprzedaż była wyjątkowo niska. W czasie OD sprzedaż ponownie wzrosła i osiągnęła 729 555 ton, co w dalszym ciągu jest wartością znacznie niższą niż poziom z 2001 r.

- (163) O ile wielkość sprzedaży SPT ogółem na rynku wspólnotowym spadła o 15 % od 2001 r. do OD, jednocześnie konsumpcja we Wspólnocie spadła jedynie o 8 % i dlatego przemysł wspólnotowy utracił udział w rynku wynoszący 3 punkty procentowe. Udział w rynku spadł z 40,1 % w 2001 r. do 36,7 % w OD.

Tabela 8

	2001	2002	2003	OD
Sprzedaż w WE (w tonach)	862 054	725 145	683 985	729 555
Wskaźnik	100	84	79	85
Udział w rynku	40,1 %	39,1 %	36,9 %	36,7 %

Ceny

- (164) Średnia cena sprzedaży za jednostkę przemysłu wspólnotowego wzrosła o 10 % podczas okresu badanego w wyniku wzrostu kosztu surowca, który miał wpływ na cały przemysł.
- (165) Po czteroprocentowym wzroście cen z 672 EUR w 2001 r. do 701 EUR w 2002 r. ceny drastycznie spadły w 2003 r. do 651 EUR, po czym znowu znacznie wzrosły w OD osiągając poziom 736 EUR.
- (166) W zależności od procesu produkcji przemysł wspólnotowy wykorzystywał bądź złom bądź kęsy i bloki metalu jako surowiec do produkcji SPT. Surowiec jest najbardziej kosztotwórczym składnikiem kosztów produkcji SPT i ma bezpośredni wpływ na zmiany cen sprzedaży. O ile w latach 2001 i 2002 surowiec stanowił 35 % całkowitych kosztów produkcji SPT przemysłu wspólnotowego oraz 38 % w 2003 r., w czasie OD koszt surowca wynosił już 47 % całkowitych kosztów.
- (167) Istotnie, stwierdzono, że średnie ceny surowców gwałtownie wzrosły w czasie 2004 r., co miało odzwierciedlenie w wyższych cenach sprzedaży przemysłu wspólnotowego i podobnie w wyższych cenach importowych.

Tabela 9

	2001	2002	2003	OD
Średnia cena ważona (EUR/tona)	672	701	651	736
Wskaźnik	100	104	97	110

Zysk i przepływ środków pieniężnych

- (168) W czasie okresu badanego średnia ważona zysku na obrotach netto przemysłu wspólnotowego spadła gwałtownie z 3 % w 2001 r. do -10 % w OD. Tendencja zysku nie kształtuje się zgodnie z tendencją wartości sprzedaży. Zysk z produktu objętego postępowaniem był istotnie bardziej ujemny w czasie OD niż w którymkolwiek z trzech poprzednich lat, podczas gdy sprzedaż rzeczywiście wzrosła w OD w porównaniu z poziomem w 2002 i 2003 r. Było to spowodowane faktem, że wzrost cen surowca nie mógł być w całości odzwierciedlony w cenach sprzedaży. Istotnie, wzrost cen surowców nie mógł zostać przerzucony na odbiorców końcowych ze względu na niski poziom cen przywozu z krajów objętych postępowaniem.

Tabela 10

	2001	2002	2003	OD
Marża zysku przed opodatkowaniem	3 %	- 9 %	- 5 %	- 10 %

- (169) Przemysł wspólnotowy wytworzył ujemny przepływ środków pieniężnych w wysokości - 16 735 140 EUR w czasie OD. Wyłącalność przemysłu wspólnotowego sięgnęła wysokich wartości ujemnych w 2003 r., po czym sytuacja związana z przepływem środków pieniężnych nieco się poprawiła, lecz wciąż było jej daleko do odzyskania poziomu dodatniego. Przepływ środków pieniężnych musiał zostać obliczony na podstawie zysku netto przed opodatkowaniem produktu sprzedawanego w i poza Wspólnotą, który był dodatni w 2002 r. (26 mln EUR), lecz odnotował większą stratę netto w 2003 r. (minus 86 mln), co tłumaczy ogromny spadek przepływu środków pieniężnych pomiędzy 2002 r. a 2003 r. Tendencja przepływu środków pieniężnych nie kształtowała się zgodnie z tendencją zysku, gdyż spadek wartości - który jest typowo wysoki dla tego kapitałochłonnego przemysłu - spadł pomiędzy 2002 r. a 2003 r. z 51 795 853 EUR do 48 276 850 EUR, lecz wzrósł ponownie w OD do 58 820 712 EUR. Ujemna wartość przepływu środków pieniężnych utrzymała się jednak w czasie OD.

Tabela 11

	2001	2002	2003	OD
Przepływy pieniężne (EUR)	68 221 405	83 464 355	- 35 612 924	- 16 735 140
Wskaźnik	100	122	- 52	- 25

Zwrot z aktywów netto

- (170) Zwrot z aktywów netto obliczono wyrażając marżę zysku netto przed opodatkowaniem produktu sprzedawanego w i poza Wspólnotą jako wartość procentową wartości księgowej netto aktywów trwałych przyporządkowanych produktowi podobnemu sprzedawany w WE i poza nią. Kształtowanie się tego wskaźnika w wartościach ujemnych do 2001 r. było spowodowane z jednej strony spadkiem inwestycji w produkt podobny od 2001 r. do OD, a z drugiej strony marżą zysku netto przed opodatkowaniem produktu sprzedawanego we Wspólnocie i poza nią, który był jeszcze dodatni w latach 2001 i 2002, ale osiągnął wartość negatywną w 2003 r. Zwrot z aktywów, chociaż poprawiał się w OD w porównaniu z 2003 r., osiągnął jedynie - 11 % w czasie OD. Wartość liczbową zysku użytą do określenia tego czynnika stanowił zysk osiągnięty przez przemysł wspólnotowy zarówno ze sprzedaży na rynku krajowym, jak i ze sprzedaży eksportowej. Było to konieczne, ponieważ aktywa były używane w obydwu kanałach sprzedaży i przyporządkowanie ich do aktywów było niemożliwe.

Tabela 12

	2001	2002	2003	OD
Zwrot z aktywów netto	10 %	6 %	- 18 %	- 11 %

Zdolność do podwyższenia kapitału

- (171) Z wyjątkiem jednego przedsiębiorstwa, nie było skarg od przemysłu wspólnotowego ani wskazówek świadczących o tym, że przemysł wspólnotowy napotyka na problemy z podnoszeniem kapitału, uznano więc, że przemysł wspólnotowy jako całość był w stanie podnieść kapitał w czasie badanego okresu.

Zatrudnienie i płace

- (172) Zatrudnienie w przemyśle wspólnotowym spadło o 13 %, a koszty pracy spadły o 9 % w czasie badanego okresu.

Tabela 13

	2001	2002	2003	OD
Pracownicy	6 058	5 424	5 276	5 245
Wskaźnik	100	90	87	87
Koszty pracy (EUR/rok)	275 296 896	251 059 144	244 153 692	249 190 971
Wskaźnik	100	91	89	91

Wydajność

- (173) Wydajność mierzona jako wynik (produkcja) przypadająca na pracownika w ciągu roku osiągnęła taki sam poziom w OD jak w 2001 r., po spadku w latach 2002 i 2003.

Tabela 14

	2001	2002	2003	OD
Wydajność (tony/pracownik)	247	217	213	246
Wskaźnik	100	88	86	100

Wzrost

- (174) Podczas gdy zużycie we Wspólnocie wzrosło o 8 % pomiędzy 2001 r. a OD, wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego niezależnym i powiązanim odbiorcom spadła o 15 %. Z drugiej strony, udział w rynku przywozu z czterech krajów objętych postępowaniem wzrosła o 7,3 punktów procentowych. Stąd też sprzedaż przemysłu wspólnotowego spadła znacznie bardziej gwałtownie niż popyt w badanym okresie.

Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (175) Jeżeli chodzi o wpływ wielkości rzeczywistych marginesów dumpingu na przemysł wspólnotowy, to, biorąc pod uwagę wielkość i ceny przywozu z czterech krajów objętych postępowaniem, wpływ ten nie może być uważany za nieistotny.

- (176) Jak wykazano na podstawie powyższych wskaźników szkody, sytuacja gospodarcza i finansowa przemysłu wspólnotowego nie uległa dalszej poprawie po nałożeniu środków antidumpingowych na przywóz części produktu objętego postępowaniem z Rosji i Rumunii w 1997 r. oraz z Chorwacji i Ukrainy w lutym 2000 r. Stanowią one również dowody, że Wspólnota jest wciąż w delikatnej i niepewnej sytuacji.

4.6. Wnioski dotyczące szkody

- (177) Analiza wskaźników szkody wykazała, że sytuacja przemysłu wspólnotowego uległa znacznemu pogorszeniu po 2001 r. i osiągnęła drastyczny spadek w 2003 r. W czasie OD wskaźniki szkody wykazały poprawę w stosunku do skrajnie złej sytuacji w 2003 r. Poprawa sytuacji w OD może się wiązać z ogólnie lepszą sytuacją na rynku w OD, a w szczególności z wyższym popytem na produkty SPT w przemyśle naftowym i gazowym. Tym niemniej, przemysł wspólnotowy nie był w stanie powrócić do poziomu z 2001 r., tj. przed zwiększeniem przywozu po cenach dumpingowych. W związku z tym należy zauważyć, że zaobserwowany w czasie OD wzrost cen sprzedaży nie był nawet wystarczający, by w pełni odzwierciedlić koszty surowców, nie mówiąc już o poprawie sytuacji przemysłu wspólnotowego.

- (178) Prawdą jest, że pozornie niektóre wskaźniki wykazały stabilny (zdolność do podwyższenia kapitału, zatrudnienie), lub nawet pozytywny (średnie ceny sprzedaży) rozwój. Jednak większość innych wskaźników szkody (np. zysk, inwestycje, wielkość produkcji i sprzedaży) kształtowały się w sposób wyraźnie negatywny w czasie badanego okresu, chociaż nieznacznie się poprawiały w czasie OD w porównaniu z rokiem ubiegłym. Poprawa ta nie zmienia jednak obrazu, gdyż najbardziej istotne wskaźniki szkody pozostają ujemne.

- (179) Jeżeli chodzi o pozytywny rozwój cen, wzrost cen podczas OD nie może być przypisywany poprawie sytuacji przemysłu wspólnotowego, lecz był on zwykłym następstwem wzrostu cen surowców. Ponadto powyższe czynniki wskazujące stabilny rozwój nie określają ogólnego stanu przemysłu wspólnotowego. Istotnie, ze względu na negatywny w szerokiej mierze rozwój wskaźników związanych z zyskiem, waży się nawet rentowność przemysłu, jeżeli sytuacja ta – w perspektywie długoterminowej lub nawet krótszej – nie zostanie naprawiona.
- (180) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń niektórzy z producentów eksportujących utrzymywali, że przemysł wspólnotowy nie poniósł istotnej szkody w czasie OD. Twierdzono, że dostępne publiczne dane wskazywały, że przemysł wspólnotowy był w doskonałej sytuacji finansowej oraz że sprzedaż i zysk przemysłu wspólnotowego wykazywały tendencję dodatnią w czasie OD.
- (181) Należy zauważyć, że wyniki finansowe niektórych producentów wspólnotowych były rzeczywiście dodatnie w czasie OD, zwiększyła się wielkość sprzedaży i osiągnięto zysk. Jednak pomimo iż ogólna sytuacja finansowa niektórych producentów wspólnotowych w OD była dobra, właściwa analiza musi być oparta o wyniki finansowe przemysłu wspólnotowego w odniesieniu do produkcji i sprzedaży na rynku wspólnotowym produktu podobnego. Ponieważ produkt wspólnotowy nie obejmuje całej wielkości produkcji przemysłu wspólnotowego, ani całości jego sprzedaży we Wspólnocie stwierdzono, że pomimo ogólnie dobrych wyników niektórych wspólnotowych producentów SPT, zaistniała istotna szkoda jeżeli chodzi o produkt podobny sprzedawany we Wspólnocie.
- (182) W świetle powyższych faktów stwierdza się, iż przemysł wspólnotowy poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

5.1. Wstęp

- (183) Zgodnie z art. 3 ust. 6 i 7 rozporządzenia podstawowego, Komisja zbadała, czy przywóz po cenach dumpingowych produktu objętego postępowaniem pochodzącego z krajów, których dotyczy postępowanie wyrządził szkodę przemysłowi wspólnotowemu w takim stopniu, iż można ją sklasyfikować jako istotną. Oprócz przywozu dumpingowego zbadano również inne znane czynniki, które w tym samym czasie mogły działać na szkodę przemysłu wspólnotowego, aby sprawdzić, czy niesłusznie nie przypisano przywozowi dumpingowemu ewentualnej szkody spowodowanej tymi innymi czynnikami.

5.2. Skutki przywozu po cenach dumpingowych

- (184) Przywóz z czterech państw objętych postępowaniem wzrósł znacząco w badanym okresie, tj. o 40 % pod względem wielkości i 7,3 punktów procentowych udziału w rynku. Jednocześnie, średnie ceny przywozów pochodzących z czterech krajów objętych postępowaniem spowodowały podcięcie średnich cen przemysłu wspólnotowego o 32 % w OD. Zaobserwowany w czasie OD wzrost cen przywozu po cenach dumpingowych odzwierciedlał jedynie wzrost kosztów surowców. Zasadniczy wzrost wielkości przywozów z czterech krajów objętych postępowaniem po cenach, które utrzymywały się znacznie poniżej cen przemysłu wspólnotowego i wzrost ich udziału w rynku w okresie objętym postępowaniem zbiegły się w czasie z widocznym pogorszeniem się ogólnej sytuacji finansowej przemysłu wspólnotowego w tym samym okresie.
- (185) Ceny jednostkowe przemysłu wspólnotowego również wzrosły w okresie objętym postępowaniem o 10 %. Ceny te były jednak obniżone i nie były w stanie pokryć nawet potężnego wzrostu kosztów surowców, co potwierdził znaczny poziom strat poniesionych przez przemysł wspólnotowy.
- (186) Na podstawie powyższych ustaleń wydaje się, że tanie przywozy z czterech krajów objętych postępowaniem miały decydujący wpływ na pogorszenie się sytuacji przemysłu wspólnotowego, co odzwierciedla w szczególności niewystarczający rozwój cen sprzedaży, a także spadek produkcji, wielkości sprzedaży, udziału w rynku oraz gwałtowny spadek rentowności oraz spadek liczby inwestycji.

5.3. Wpływ innych czynników

Spadek konsumpcji w WE

- (187) Konsumpcja we Wspólnocie spadła w badanym okresie o 8 %. Tym niemniej jako taki spadek konsumpcji nie może być uważany za zdecydowany powód szkodliwej sytuacji dla przemysłu wspólnotowego, ponieważ sprzedaż przemysłu wspólnotowego spadła w wartościach względnych bardziej niż konsumpcja w badanym okresie (odpowiednio – 16 % i – 14 % pomiędzy 2001 r. a końcem OD). Ponadto wykazano, że przywóz z krajów objętych postępowaniem wzrósł w okresie badanym i tym samym przewyższył stracony udział w rynku przemysłu wspólnotowego. Z tych powodów stwierdzono, że spadek konsumpcji nie mógł być zasadniczym powodem szkody, jaką poniósł przemysł wspólnotowy.

Przywóz pochodzący z krajów trzecich, innych niż cztery kraje objęte postępowaniem

(188) Według Eurostatu oraz informacji zebranych w czasie dochodzenia, podstawowymi krajami z których przywozi się SPT są Japonia, Argentyna i USA.

(189) Przywóz z Japonii wyniósł 52 960 ton 2001 r. i spadł o 34 % do 34 857 ton w podczas badanego okresu. Udział w rynku przywozów z Japonii produktu objętego postępowaniem wyniósł 2,5 % w 2001 r., a wartość ta spadła do 1,8 % w OD. Przywozu z Japonii dokonywano po cenach co najmniej podwojonych w stosunku do cen przemysłu wspólnotowego. Stąd też przywozu z Japonii nie uznano za mający negatywny wpływ na sytuację przemysłu wspólnotowego.

(190) Przywóz z Argentyny wzrósł o 52 %, z 30 962 ton w 2001 r. do 46 918 ton w OD. Odpowiada to udziałowi w rynku, który podniósł się o jeden punkt procentowy, z 1,4 % w 2001 r. do 2,4 % w OD. Poziom cen przywozów z Argentyny pozostawał podczas całego badanego okresu znacznie powyżej poziomu cen czterech krajów objętych postępowaniem, np. w OD średnia cena CIF za tonę przywozu z Argentyny wyniosła 660 EUR, gdy tymczasem średnia ważona cena CIF czterech krajów objętych postępowaniem wyniosła 501 EUR za tonę. Podczas przeprowadzania analizy wzięto pod uwagę fakt, iż jeden z producentów wspólnotowych jest powiązany z producentem eksportującym mającym siedzibę w Argentynie. Wykazano jednak, że SPT przywożone przez tego producenta wspólnotowego z jego spółki powiązanej działającej w Argentynie ani pod względem ilości, ani pod względem cen nie były zasadniczym powodem szkodliwej sytuacji tego konkretnego producenta wspólnotowego ani całego przemysłu wspólnotowego.

(191) W przypadku USA dane statystyczne Eurostatu wykazują, że udział w rynku przywozów SPT z USA wzrósł z 0,6 % w 2001 r. do 1,8 % w OD. Średnie ceny sprzedaży USA z początku badanego okresu wynosiły 2 414 EUR za tonę, tj. były prawie cztery razy wyższe niż ceny przemysłu wspólnotowego, a następnie znacznie spadły – o 77 % do 797 EUR za tonę w OD, nadal jednak przewyższając ceny przemysłu wspólnotowego o 8 %. Zatem pomimo zwiększonych przywozów z USA, biorąc pod uwagę ich poziom cenowy, nie mogą być one uznawane za istotny powód powstania szkody ponoszonej przez przemysł wspólnotowy.

(192) Utrzymywano, że od 2001 r. przywozy z Argentyny oraz Stanów Zjednoczonych regularnie się powiększały i że ich łączny udział w rynku przekroczył 4 % w OD

oraz że ceny amerykańskie pozostawały niższe niż ceny stosowane przez producentów eksportujących w trzech spośród czterech krajów objętych postępowaniem.

(193) Zarzut, iż ceny amerykańskie były niższe niż ceny stosowane przez trzy spośród czterech krajów objętych postępowaniem, nie ma potwierdzenia w faktach. W ujęciu bardziej ogólnym stwierdzono, że przywozy te nie mogą zostać uznane za zasadniczą przyczynę powstania szkody, szczególnie z uwagi na ich wysoki poziom cen.

(194) Jeden z producentów eksportujących utrzymywał, że przemysł wspólnotowy jest aktywny szczególnie w dziedzinie produkcji i sprzedaży produktów najwyższej klasy (OCTG), które będą konkurowały z przywozami z Japonii, Argentyny i Stanów Zjednoczonych. Argumentowano, że łączne przywozy z tych trzech krajów wykazały wzrost udziału w rynku o 1,5 punktu procentowego między rokiem 2001 a OD oraz że to raczej przywozy z tych trzech krajów wypierają SPT produkowane przez przemysł wspólnotowy, a nie SPT przywożone z Rosji czy Ukrainy.

(195) Zwraca się uwagę na fakt, iż pomimo przywiązywania przez przemysł wspólnotowy większej wagi do wytwarzania najwyższej klasy produktów o wartości dodanej, nadal wytwarza on wszelkie rodzaje SPT, w tym znaczne ilości produktów najniższej klasy. W rzeczywistości OCTG stanowią jedynie niewielką część działalności przemysłu wspólnotowego, tj. 5 % całej wielkości sprzedaży i 7 % łącznej wartości sprzedaży produktu podobnego sprzedanego na rynku wspólnotowym w OD. Wzrost łącznego udziału w rynku Japonii, Argentyny i Stanów Zjednoczonych o 1,5 punktu procentowego, z 4,5 % w 2001 r. do 6,0 % w OD, jeżeli w jakikolwiek sposób może być łączony z bardziej wyraźną utratą udziału w rynku przez przemysł wspólnotowy w tym samym okresie, tj. z 40,1 % do 36,7 %, to jedynie w niewielkim stopniu. Zatem twierdzenie, że przywozy z tych trzech krajów spowodowały poniesienie przez przemysł wspólnotowy znacznej szkody musi zostać odrzucone.

(196) Jeden z producentów eksportujących utrzymywał, że służby Komisji nie wzięły pod uwagę wpływu przywozów SPT z nowych państw członkowskich. Głównie w przypadku Słowacji argumentowano, że przywozy te były uprzednio traktowane jako przywozy do WE po szkodliwych, dumpingowych cenach. Przywozy te podlegały cłom antydumpingowym, które wygasły w wyniku rozszerzenia UE w połowie OD. Twierdzono również, że przywozy te były powodem utraty udziału w rynku przez przemysł wspólnotowy.

(197) Zauważa się jednak, że wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego i innych producentów europejskich (w tym Słowacji) zmniejszyła się w okresie od 2001 r. do 2004 r. odpowiednio o około 133 000 ton i 112 000 ton. Tymczasem przywozy z czterech krajów objętych postępowaniem wzrosły w tym samym okresie o około 120 000 ton⁽¹³⁾.

(198) W przypadku przywozów ze Słowacji przed rozszerzeniem UE, nie można twierdzić, że przywozy te mogły spowodować szkodliwy dumping wobec przemysłu wspólnotowego w okresie od 2001 r. do rozszerzenia (tj. 1 maja 2004 r.), gdyż podlegały one cłom antydumpingowym przywracającym przemysłowi wspólnotowemu równe szanse działalności. Jakikolwiek ewentualny skutek tej sprzedaży wewnątrz UE-25 od 1 maja nie jest uznawany za mogący spowodować odwrócenie ustaleń dotyczących szkody czy zlikwidowanie istnienia związku przyczynowego między dumpingowymi przywozami z czterech krajów objętych postępowaniem a szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy. W rzeczywistości analiza dotycząca przywozów na rynek wspólnotowy ze Słowacji produktów objętych postępowaniem, przed i po rozszerzeniu, oparta na danych Eurostatu, wykazała, że w roku akcesji przywozy tych produktów na pozostałą część rynku wspólnotowego (UE-24), w porównaniu z rokiem przed akcesją, wzrosły o 7 % lub 5 911 ton. Taki wzrost wielkości jest wzrostem bardzo niskim w porównaniu z rozwojem przywozów z czterech krajów objętych postępowaniem.

(199) W świetle powyższego uznaje się, iż udział w rynku przemysłu wspólnotowego nie został zmniejszony w wyniku konkurencji wewnątrzwspólnotowej.

(200) Zatem twierdzenie, że konkurencja wewnątrzwspólnotowa mogła być powodem zmniejszenia udziału w rynku przemysłu wspólnotowego zostaje niniejszym odrzucone.

Cykliczność rynku i kursy walutowe

(201) W odpowiedzi na ujawnienie ostatecznych ustaleń jeden z producentów eksportujących twierdził, że – wbrew art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego – nie został wzięty pod uwagę czynnik cykliczności rynku stali.

(202) W odniesieniu do tej kwestii należy zauważyć, iż producent eksportujący nie przedstawił żadnego dowodu potwierdzającego twierdzenie, że cykliczność rynku stali spowodowała szkodliwą sytuację przemysłu wspólnotowego. Ponadto zauważa się, iż cykliczność rynku stali powinna mieć wpływ tak na przemysł wspólnotowy, jak i na producentów eksportujących. Zatem cykl spadkowy na rynku SPT, który rzekomo miał negatywny

wpływ na stan przemysłu wspólnotowego, powinien również negatywnie wpłynąć na wielkość przywozów SPT, tj. wielkość przywozów z czterech krajów objętych postępowaniem powinna była się zmniejszyć. Jednak zgodnie z treścią motywu (151) łączne wielkości przywozów czterech krajów objętych postępowaniem zwiększały się co roku, w okresie od 2001 r. do 2004 r. Dlatego stwierdza się, że cykliczność rynku stali nie może zostać uznana za powód powstania straty poniesionej przez przemysł wspólnotowy.

(203) Jedno z przedsiębiorstw utrzymywało, że na sytuację przemysłu wspólnotowego wpływ miał spadek wartości USD wobec EUR, który nastąpił w okresie od 2001 r. do OD. Przedsiębiorstwo to nie przedstawiło jednak żadnych dowodów na to, że wspomniane wahania kursów walutowych w rzeczywistości miały negatywny wpływ na wyniki osiągnięte przez przemysł wspólnotowy. Z uwagi na brak potwierdzonych informacji wykazujących, że na szkodliwą sytuację przemysłu wspólnotowego wpływ miał wzrost wartości EUR względem USD, stwierdza się, że wahania kursów wymiany walutowej nie zlikwidowały istnienia związku przyczynowego między dumpingowymi przywozami a szkodliwą sytuacją przemysłu wspólnotowego. Ponadto analiza finansowych dotyczących produktu podobnego wytwarzanego i sprzedawanego na rynku wspólnotowym. Ponieważ znaczna większość sprzedaży produktu podobnego na rynku wspólnotowym była fakturowana w EUR i ponieważ wszelkie główne koszty produkcji również były pierwotnie ponoszone w EUR, wahania kursów walutowych w żadnym wypadku nie miały zasadniczego wpływu na szkodliwą sytuację przemysłu wspólnotowego.

(204) W świetle przedstawionego powyżej rozwoju wielkości, ceny i udziałów w rynku przywozów pochodzących z innych państw trzecich, stwierdza się, że znaczna szkoda poniesiona przez przemysł wspólnotowy nie może zostać przypisana tym przywozom.

Wzrost cen surowców

(205) Dwóch producentów eksportujących utrzymywało, że obniżenie dochodowości powstało w wyniku wzrostu kosztów surowców, a zatem nie może być łączone z dumpingowymi przywozami z krajów objętych postępowaniem. Rzeczywiście koszt złomu czy kęsów, które są głównymi surowcami do produkcji SPT, znacznie wzrósł w trakcie badanego okresu. Dwóch producentów wspólnotowych udowodniło, że cena złomu podniosła się między ostatnim kwartałem 2003 r. a ostatnim kwartałem OD odpowiednio o 66 % i 77 %. Jeden z producentów wspólnotowych wykazał, że w trakcie całego badanego okresu, od 2001 r. do OD, cena złomu wzrosła ponad dwukrotnie, z 99 EUR za tonę w 2001 r. do 253 EUR za tonę w OD. Podobne trendy cenowe dało się zaobserwować w odniesieniu do średnich cen kęsów.

⁽¹³⁾ Należy zauważyć, że między 2001 r. a 2004 r. nastąpił spadek konsumpcji o 165 000 ton.

- (206) Jednak znaczna szkoda przemysłu wspólnotowego nie została spowodowana jako takimi podwyższonymi cenami surowców, ale, jak opisano w motywie (168), faktem, iż przemysł wspólnotowy nie był w stanie przenieść tych wyższych kosztów na odbiorców. W rzeczywistości z uwagi na dumpingowe przywozy z krajów objętych postępowaniem, które znacznie podcięły ceny przemysłu wspólnotowego, przemysł wspólnotowy nie mógł podnieść cen sprzedaży do kwoty, która w faktyczny sposób odzwierciedliłaby wzrost cen surowców.
- (207) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden z producentów eksportujących utrzymywał, że nie jest poprawne twierdzenie, iż dochodowość w OD spadła, gdyż producenci wspólnotowi, z uwagi na presję cenową dumpingowych przywozów, nie mogli podnieść cen do poziomów, które pokryłyby wyższe koszty surowców. Według tego przedsiębiorstwa, cena surowców (żelaza) w OD podniosła się o 15,8 %. Argumentowano, że ceny dumpingowych przywozów wzrosły ponad podwyżkę kosztów surowców.
- (208) Jak jednak przedstawiono powyżej, dowody uzyskane w trakcie postępowania wykazały, że wzrost kosztu surowców dla producentów wspólnotowych był w OD znacznie wyższy niż rzekome 15,8 %. Na podstawie informacji przekazanych przez kilku producentów wspólnotowych okazało się, że podwyżka cen surowców przekroczyła podwyżkę średniej ważonej ceny SPT z czterech krajów objętych postępowaniem, w całym badanym okresie. Zatem zachowany zostaje argument mówiący, że z uwagi na presję cenową przywozów dumpingowych producenci wspólnotowi nie mieli możliwości podwyższenia cen i prowadzenia dochodowej sprzedaży.
- Antykonkurencyjne zachowanie niektórych producentów wspólnotowych*
- (209) Obowiązujące od 1997 r. środki antidumpingowe nałożone na początkowy zakres produktu w odniesieniu do Rumunii i Rosji nie są stosowane od lipca 2004 r. jako środek ostrożności w związku z antykonkurencyjnym zachowaniem w przeszłości niektórych producentów wspólnotowych.
- (210) Niektórzy producenci eksportujący i importerzy złożyli wniosek o przeprowadzenie postępowania w sprawie wskazania zakresu, w jakim kartel utworzony przez niektórych producentów wspólnotowych mógł mieć wpływ na wyniki osiągnięte przez cały przemysł wspólnotowy.
- (211) W odniesieniu do tej kwestii stwierdzono, że nie nastąpiło pokrywanie się w czasie między okresem naruszenia ze strony niektórych producentów wspólnotowych (od 1990 r. do 1995 r., a w przypadku niektórych produktów do 1999 r.) a okresem badanym (od 2001 r. do 2004 r.) niniejszego postępowania antidumpingowego. Ponadto podczas prowadzenia postępowania nie stwierdzono, by zachowanie antykonkurencyjne miało wpływ na ceny przemysłu wspólnotowego czy inne wskaźniki szkody. W świetle powyższego oraz przy braku przeciwnych informacji bądź ustaleń można stwierdzić, że kartel utworzony przez niektórych producentów wspólnotowych przed 2001 r. nie miał wpływu na szkodliwą sytuację przemysłu wspólnotowego w okresie badanym.
- (212) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden z producentów eksportujących utrzymywał, że służby Komisji nie przeprowadziły analizy prawdopodobnych skutków powrotu przemysłu wspólnotowego do zwykłych warunków konkurencji po zakończeniu zachowania kartelowego w 1999 r. Argumentowano, że pokrywanie się w czasie okresu zachowania kartelowego z badanym okresem niniejszego postępowania jest nieistotne i że służby Komisji popełniły błąd w swojej ocenie odnoszącej się do analizy szkody i związku przyczynowego oraz że mogły naruszyć art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.
- (213) Po pierwsze podkreśla się, że jedynie niewielka część produktu objętego postępowaniem, tj. OCTG (sklasyfikowanych w ramach kodów CN 7304 21 00 20 oraz CN 7304 29 11 20), była objęta działaniami kartelowymi. Podczas OD wielkość OCTG sprzedanych na rynku wspólnotowym stanowiła jedynie 5 % łącznej wielkości sprzedaży przemysłu wspólnotowego.
- (214) Ponadto uznaje się, że dwuletni okres następujący między zakończeniem zachowania kartelowego a rozpoczęciem okresu przyjętego do określenia szkody jest wystarczający do powrotu zwykłych warunków konkurencji dla przemysłu wspólnotowego. Jednakże sytuacja podczas OD była szkodliwa.
- (215) W świetle powyższego twierdzenie to zostaje odrzucone.

5.4 Wniosek dotyczący związku przyczynowego

- (216) Zbieżność czasowa między wzrostem przywozów dumpingowych z państw objętych postępowaniem, wzrostem udziałów w rynku oraz stwierdzonym podcięciem cenowym z jednej strony a wyraźnym pogorszeniem sytuacji przemysłu wspólnotowego z drugiej strony prowadzi do wniosku, że dumpingowy przywóz spowodował znaczne szkody poniesione przez przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

6. INTERES WSPÓLNOTY

(217) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego należy zbadać, czy pomimo wniosku dotyczącego szkodliwego dumpingu istnieją przekonujące powody dla stwierdzenia, że nie leży w interesie Wspólnoty przyjmowanie środków w tym szczególnym przypadku. W odniesieniu do tej kwestii należy rozważyć prawdopodobny wpływ potencjalnych środków na wszystkie strony zaangażowane w postępowanie oraz konsekwencje niepodjęcia środków.

6.1. Przemysł wspólnotowy

(218) Szkodliwa sytuacja przemysłu wspólnotowego wynika z trudności tego przemysłu w konkuroowaniu z dumpingowym przywozem o niskich cenach.

(219) Uważa się, że nałożenie środków pozwoli przemysłowi wspólnotowemu podwyższyć wielkość jego sprzedaży i udziału w rynku, w ten sposób generując lepszy efekt skali, a zatem także poziom zysku konieczny dla uzasadnienia dalszego inwestowania w infrastrukturę produkcyjną przemysłu wspólnotowego.

(220) Jeżeli środki nie zostaną nałożone, pogarszanie się sytuacji przemysłu wspólnotowego będzie postępowało. Przemysł ten nie będzie mógł inwestować w nowe moce produkcyjne ani skutecznie konkurować z przywozami z państw trzecich. Niektóre przedsiębiorstwa będą zmuszone zakończyć wytwarzanie produktu podobnego i zwolnić swoich pracowników. Stwierdza się zatem, że nałożenie środków antydumpingowych leży w interesie przemysłu wspólnotowego.

(221) Jeden z producentów wspólnotowych, który nie złożył skargi i który jest powiązany z producentem eksportującym z Rumunii, utrzymywał, że producenci wspólnotowi wykorzystywać już będą pełne moce produkcyjne i nie będą zdolni sprostać wysokiemu popytowi na SPT na rynku wspólnotowym i w państwach trzecich. Spółka ta uzasadniała, że nałożenie ceł doprowadzi w konsekwencji do niedoborów podaży na rynku wspólnotowym. Jak jednak przedstawiono powyżej, postępowanie wykazało, że w ciągu całego okresu badanego przemysł wspólnotowy dysponował znacznymi wolnymi mocami produkcyjnymi, które w przyszłości mogą zostać wykorzystane do wytwarzania produktu objętego postępowaniem w celu zaspokojenia popytu na SPT na rynku wspólnotowym.

(222) Utrzymywano również, że nałożenie środków spowoduje ograniczenie konkurencji na rynku wspólnotowym. Zauważono, że oprócz producentów składających skargę, w nowych państwach członkowskich istnieje kilku innych znaczących producentów produktu objętego postępowaniem, jak wskazano w motywie (139). Liczba

producentów we Wspólnocie jest uważana za odpowiednią, by zapewnić konkurencję na tym rynku, nawet przy nałożeniu środków antydumpingowych. Co więcej, jak określono w motywach od (188) do (195), producenci z innych państw trzecich (np. USA) również konkurują z przemysłem wspólnotowym, stosując podobne produkty i ceny. Uznaje się zatem, że nałożenie środków nie zagrozi podaży SPT ani nie ograniczy konkurencji na rynku wspólnotowym.

6.2. Interes importerów niepowiązanych

(223) W przypadku importerów jedynie trzech importerów niepowiązanych odpowiedziało na kwestionariusz, a wizyty weryfikacyjne przeprowadzono następnie w dwóch z nich. Czwarty importer niepowiązany wyraził zgodę na wizytę weryfikacyjną na późnym etapie postępowania. Wielkości produktu objętego postępowaniem przywożone przez tych czterech importerów odpowiadały 8 % łącznych przywozów we Wspólnocie i 3 % konsumpcji Wspólnoty.

(224) Biorąc pod uwagę fakt, że większość wszystkich przywozów SPT do Wspólnoty jest przeprowadzana przez importerów, którzy powiązani są z producentami eksportującymi, a mniej niż połowa wszystkich przywozów przybywa na rynek wspólnotowy przez importerów niepowiązanych, przywozy czterech niepowiązanych importerów mogą zostać uznane za reprezentatywne dla wszystkich innych niepowiązanych importerów.

(225) W przypadku jednego z tych importerów przywozy produktu objętego postępowaniem odpowiadały 22 % jego całkowitego przywozu SPT, a odpowiednia wartość sprzedaży wyniosła 3 % całkowitego obrotu tego importera w OD. Podczas OD sprzedaż ta była bardzo dochodowa. Biorąc pod uwagę, że większość dostawców tej spółki ma siedzibę we Wspólnocie lub w krajach, których nie dotyczy nałożenie ceł antydumpingowych, skutek nałożenia środków antydumpingowych nie może zostać uznany za znaczący.

(226) Drugi z tych importerów, którego główna działalność obejmuje przywóz i przerób SPT, przywozi całość SPT z krajów objętych postępowaniem, w szczególności z Rosji. Niewielka część tych przywozów składa się z tzw. „rur posiadających certyfikat”. Uznaje się zatem, że nałożenie ceł na przywozy z Rosji będzie miało negatywny wpływ na ogólną działalność tego przedsiębiorstwa, a w szczególności na jej dochodowość. Jednak biorąc pod uwagę fakt, że obecnie oprócz tego importera we Wspólnocie działa jedynie jeden inny dostawca certyfikowanego SPT bardzo prawdopodobne jest, że wszelki wzrost cen z uwagi na cło antydumpingowe na ten produkt może zostać przeniesiony na ostatecznego

odbiorcę. Ponadto spółka mogłaby także nabywać przynajmniej część swoich zakupów u dostawców lokalnych we Wspólnocie lub wymienić część swoich zakupów na produkty inne niż produkt objęty postępowaniem.

- (227) Pozostali dwaj współpracujący importerzy, których wielkości przywozu podczas OD stanowiły jedyne niewielką część ogólnej wielkości przywozu produktu objętego postępowaniem, uznali, że nałożenie ceł nie będzie miało na nich wpływu.
- (228) W świetle powyższego uznaje się, że nałożenie środków antydumpingowych dotknęłoby importerów w różny sposób, w zależności od ich sytuacji indywidualnej. Można zatem stwierdzić, że nałożenie środków może mieć potencjalnie znaczny, negatywny wpływ na sytuację finansową jednego z importerów. Jednakże w ujęciu ogólnym nie przewiduje się, by środki miały znaczący wpływ finansowy na ogólną sytuację importerów.

6.3. Interes użytkowników

- (229) Żaden z użytkowników produktu objętego postępowaniem nie odpowiedział na kwestionariusz przesłany przez Komisję. Jednakże postępowanie wykazało, że SPT wykorzystywane są głównie przez spółki budowlane i naftowe. Zgodnie z dostępnymi informacjami SPT są elementem większych projektów (kotły, rurociągi, budownictwo), stanowiąc jedynie ich ograniczoną część. Stwierdzono zatem, że wpływ na koszty wynikający z nałożenia na SPT środków antydumpingowych najprawdopodobniej nie odbije się znacząco na kosztach ponoszonych przez takich użytkowników, co może być potencjalnym wytłumaczeniem braku współpracy użytkowników przy niniejszym postępowaniu.
- (230) Na podstawie powyższych ustaleń i przy braku jakichkolwiek innych elementów czy reakcji ze strony organizacji konsumenckich stwierdza się, że wpływ proponowanych środków na konsumentów będzie prawdopodobnie marginalny.
- (231) Stwierdza się zatem, że z perspektywy interesu Wspólnoty nie istnieją przekonujące powody, by nie wprowadzać ceł antydumpingowych.

7. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

7.1. Poziom usuwający szkodę

- (232) Celem przeciwdziałania dalszej szkodzie powodowanej przez dumpingowy przywóz za właściwe uznaje się przyjęcie środków antydumpingowych.
- (233) Środki te powinny być nałożone na poziomie wystarczającym, by usunąć szkodę powodowaną przez te przywozy, bez poszerzania wykazanego marginesu dumpingu. Przy ustalaniu kwoty cła koniecznej dla usunięcia efektów szkodliwego dumpingu uznano, że wszelkie środki powinny pozwolić przemysłowi wspólnotowemu na pokrycie jego kosztów produkcji i uzyskanie powszechnie, ze sprzedaży we Wspólnocie produktu podobnego, zysku przed opodatkowaniem, który mógłby być słusznie uzyskany przez tego rodzaju przemysł sektora przy zwykłych warunkach konkurencji, tj. przy nieobecności dumpingowego przywozu. Biorąc pod uwagę średni poziom dochodowości uzyskany przez przemysł wspólnotowy w 2001 r., określono, że marża zysku w wysokości 3 % obrotu może zostać uznana za odpowiednie minimum, którego przemysł wspólnotowy mógł oczekiwać, gdyby nie istniał przywóz dumpingowy. Konieczny wzrost cen został zatem ustalony na podstawie porównania średniej ważonej ceny przywozu, określonej dla obliczenia podcięcia cenowego, z niepowodującą szkodę ceną produktów sprzedawanych przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym. Cena niepowodująca szkodę została uzyskana przez skorygowanie ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego o rzeczywistą stratę/zysk odnotowaną/odnotowany w OD oraz przez dodanie wspomnianej powyżej marży zysku. Różnica uzyskana z tego porównania została następnie wyrażona jako wartość procentowa łącznej wartości importowej CIF.

7.2. Ostateczne środki

- (234) W świetle powyższego uznaje się, że zgodnie z art. 9 rozporządzenia podstawowego należy nałożyć ostateczne środki antydumpingowe na przywóz produktów objętych postępowaniem, na poziomie najniższego ze stwierdzonych marginesów dumpingu i szkody, zgodnie z zasadą mniejszego cła.
- (235) Z uwagi na fakt, że poziomy usuwania szkody są wyższe niż ustalone marginesy dumpingu, ostateczne środki powinny zostać oparte na tych ostatnich. Pozostałe marginesy dumpingu zostały określone na poziomie wartości pochodzących od przedsiębiorstwa, które stosuje najwyższy indywidualny margines w każdym z państw.

(236) Następujące stawki celne, wyrażone w wartości procentowej ceny CIF na granicy Wspólnoty, przed ocleniem, są następujące:

Kraj	Przedsiębiorstwo	Stawka celna (%)
Chorwacja	Wszystkie przedsiębiorstwa	29,8 %
Rumunia	S.C. T.M.K. – Artrom S.A.	17,8 %
	S.C. Mittal Steel Roman S.A	17,7 %
	S.C. Silcotub S.A.	11,7 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	17,8 %
Rosja	Joint Stock Company Chelyabinsk Tube Rolling Plant and Joint Stock Company Pervouralsky Novotrubny Works	24,1 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	35,8 %
Ukraina	OJSC Dnepropetrovsk Tube Works	12,3 %
	CJSC Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube and OJSC Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant	25,1 %
	CJSC Nikopol Steel Pipe Plant Yutist	25,7 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	25,7 %

(237) Cła antydumpingowe przypisane każdemu z przedsiębiorstw z osobna, określone w niniejszym rozporządzeniu, zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego postępowania. Odzwierciedlają one zatem sytuację stwierdzoną podczas postępowania w odniesieniu do tych przedsiębiorstw. Wymienione cła (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) mają zatem zastosowanie wyłącznie do przywozów produktów pochodzących z państwa objętego postępowaniem, wytworzonych przez te przedsiębiorstwa, a zatem przez konkretne, wymienione podmioty prawne. Produkty przywożone wytworzone przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, które nie zostało wymienione z nazwy w normatywnej części niniejszego rozporządzenia, w tym jednostki powiązane z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek celnych i podlegają stawkom mającym zastosowanie wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

(238) Wszelkie wnioski o stosowanie tych antydumpingowych stawek celnych przypisanych poszczególnym przedsiębiorstwom (np. w wyniku zmiany nazwy podmiotu prawnego lub utworzenia nowych jednostek produkcyjnych czy handlowych) powinny być kierowane do Komisji⁽¹⁴⁾ niezwłocznie wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności o wszelkich zmianach działalności przedsiębiorstwa związanych z produkcją, sprzedażą krajową i eksportową powiązaną np. z tą zmianą nazwy czy tą zmianą jednostek produkcyjnych i handlowych. Jeżeli wnioski te będą uzasadnione, zostaną przyjęte odpowiednie ustalenia, w tym uaktualnienie wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych. W celu zapewnienia właściwego egzekwowania cła antydumpingowego ogólnokrajowy poziom cła nie powinien odnosić się jedynie do niewspółpracujących eksporterów, ale również do przedsiębiorstw, które nie wykazały wywozów w OD. Te ostatnie są jednakże zachęcane, gdy spełnią wymagania określone w art. 11 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia podstawowego, do przedstawienia wniosku o przegląd zgodnie z tym artykułem celem przeprowadzenia indywidualnej analizy ich sytuacji.

(239) W odniesieniu do kwestii określania progu CEV przez organy celne na granicy Wspólnoty, określenie CEV może zostać przeprowadzone pośrednio, przez sprawdzenie 11 kodów CN, w ramach których sklasyfikowany jest produkt objęty postępowaniem. W ciągu badanego okresu 99,9 % całego przywozu produktu objętego postępowaniem dotyczyło SPT o CEV poniżej progu 0,86. Stwierdzono zatem, że wszelki przywóz SPT z krajów objętych postępowaniem sklasyfikowany w ramach 11 kodów CN powinien być uznawany za produkt objęty postępowaniem, poza tymi rzadkimi przypadkami, gdy importer może wykazać, że CEV przywożonych przez niego towarów przewyższa próg 0,86.

7.3. Wniosek o zwolnienie

(240) Jeden z importerów, który przywoził do Wspólnoty, tzw. „certyfikowane SPT”, sugerował, że jego przedsiębiorstwo powinno zostać wyłączone ze stosowania cła antydumpingowego. Przedsiębiorstwo to nie odwołało się jednak do żadnych powodów, na których podstawie uzasadnione byłoby wydanie takiego indywidualnego zwolnienia. Należy zauważyć, że importer ten przywoził dumpingowe SPT, które powodowały szkodę dla przemysłu wspólnotowego, a zatem nie było powodu do przyznania temu przedsiębiorstwu jakiegokolwiek indywidualnego zwolnienia. Co więcej, uznano, że zwolnienie tego importera z cła antydumpingowego spowodowałoby powstanie nieodpowiednio wysokiego ryzyka obejścia środków. W rzeczywistości, ponieważ rury posiadające certyfikat mogą być wykorzystywane w wielu zastosowaniach, nie można by w wystarczającym stopniu zagwarantować, że wymienione przewozy byłyby wykorzystane jedynie przy pracach budowlanych we Włoszech.

⁽¹⁴⁾ Komisja Europejska
Dyrekcja Generalna ds. Handlu
B-1049 Bruksela/Belgia

7.4. Wniosek o częściowe zawieszenie

- (241) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden z importerów złożył wniosek o dziewięciomiesięczne (z możliwością przedłużenia o dalsze 12 miesięcy), częściowe zawieszenie cła wobec niektórych przywozów produktu objętego postępowaniem, wytworzonego przez rosyjskiego producenta eksportującego TMK, sklasyfikowanego w ramach kodów CN jako 7304 39 92 oraz posiadającego zaświadczenie włoskiego Ministerstwa Pracy o wykorzystaniu w publicznych pracach budowlanych we Włoszech.
- (242) Importer argumentował, że częściowe zawieszenie byłoby uzasadnione z perspektywy interesu Wspólnoty, zgodnie z art. 14 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Utrzymywano, że bez częściowego zawieszenia środków importer zaprzestałby przywozu rur posiadających certyfikat, co doprowadziłoby do sytuacji, w której we Włoszech pozostałaby tylko jedna spółka produkująca certyfikowane SPT co z kolei stworzyłoby monopol.
- (243) Importer utrzymywał, że częściowe zawieszenie środków nie spowodowałoby żadnej szkody wobec rzekomo jedyne go producenta wspólnotowego, którego wielkość produkcji certyfikowanego SPT rzekomo pokrywa jedynie około dwóch trzecich rocznego popytu na certyfikowanego SPT we Włoszech. Importer uzasadniał dalej, że częściowe zawieszenie środków mogłoby być z łatwością monitorowane przez włoskie organy celne przez prostą kontrolę dokumentów poświadczających, które muszą zostać okazane organom celnym przy każdej transakcji przywozu.
- (244) W odniesieniu do argumentu twierdzącego, że brak częściowego zawieszenia środków doprowadziłby do stworzenia monopolu na rynku wspólnotowym, zauważono, że chociaż podczas OD we Włoszech działało dwóch producentów wytwarzających certyfikowanego SPT, od końca 2005 r. rzeczywiście pozostaje tylko jedno przedsiębiorstwo. Można jednakże wykazać, że podczas OD przywozy dumpingowe rur posiadających certyfikat z Rosji podcinały ceny certyfikowanych rur wytwarzanych przez przemysł wspólnotowy do takiego stopnia, że producenci wspólnotowi nie mogli konkurować z tymi przywozami dumpingowymi i w rezultacie byli zmuszeni do zamknięcia lub poważnego ograniczenia produkcji certyfikowanych SPT. Sytuacja, w której na rynku wspólnotowym pozostał tylko jeden producent wspólnotowy certyfikowanych SPT, w rzeczywistości była wynikiem przywozów dumpingowych certyfikowanych SPT z Rosji, zatem argument twierdzący, że częściowe zawieszenie cła nie spowodowałoby szkody dla przemysłu wspólnotowego musi zostać odrzucony. Przeciwnie, przewiduje się, że nałożenie cła doprowadzi do wzrostu konkurencji i powrotu na rynek wspólnotowy innych producentów wspólnotowych wytwarzających rury posiadające certyfikat.

- (245) Chociaż uznaje się, że monitorowanie częściowego zawieszenia mogłoby być w zasadzie możliwe do przeprowadzenia przez włoskie organy celne, wnioskowane częściowe zawieszenie musi zostać także odrzucone z powodów, z których odrzucono wniosek o zwolnienie opisany wcześniej w motywie (240). Przyznanie częściowego zawieszenia środków jednemu importerowi indywidualnemu stworzyłoby nieodpowiednio wysokie ryzyko obejścia środków, gdyż certyfikowane SPT przywożone przez to przedsiębiorstwo mogłyby również zostać wykorzystane do innych celów niż prace budowlane we Włoszech.

7.5. Zobowiązania

- (246) Ten sam importer sugerował, że powinno zostać przyjęte zobowiązanie od jego dostawcy, rosyjskiego producenta eksportującego. Zobowiązanie to powinno określić wielkość przywozu zwolnionego z cła z limitem ilościowym. Importer argumentował, że przywozy do tej wysokości będą wykorzystane wyłącznie do celów projektów publicznych prac budowlanych we Włoszech. Zatem przywozy te nie spowodują szkody dla przemysłu wspólnotowego. Ponadto we Wspólnocie wystąpi niedobór certyfikowanych SPT. Należy jednak zauważyć, że zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego zobowiązania mogą być przedstawiane jedynie przez producentów eksportujących, a nie przez importerów. Wniosek ten został zatem odrzucony.
- (247) Po ujawnieniu zasadniczych faktów i ustaleń, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego, większość producentów eksportujących z krajów objętych postępowaniem przedstawiła zobowiązania cenowe, zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (248) Jednakże produkt objęty postępowaniem charakteryzuje się znaczną liczbą rodzajów, posiadających cechy charakterystyczne, które ciężko wyodrębnić podczas przywozu. Z uwagi na ten fakt ustalenie minimalnych cen dla każdego rodzaju produktu, które byłyby znaczące i mogłyby być właściwie monitorowane przez Komisję oraz przez organy celne państw członkowskich podczas przywozu, jest praktycznie niemożliwe. Ponadto produkt objęty postępowaniem wykazywał w ostatnich latach znaczne wahania cenowe, a zatem nie jest produktem odpowiednim dla ustalania zobowiązań w zakresie stałych cen obowiązujących przez dłuższy czas. Wahania cenowe są wynikiem wahań cen surowców, tj. kęsów i bloków metalu czy złomu stali, które stanowią znaczny, lecz zmienny element kosztów produkcji. Gdyby minimalne ceny importowe były waloryzowane do ceny jednego z surowców, należałoby ustalić różne wzory waloryzacji dla grup podproduktów, powodując tym samym sytuację, w której określenie parametrów wzorów waloryzacji oraz monitorowanie zobowiązań stałoby się niezmiernie skomplikowane.

- (249) Ponadto należy przypomnieć, że w przeszłości przyjmowano zobowiązania dotyczące niektórych produktów znajdujących się w zakresie produktów podlegających niniejszemu postępowaniu. Zobowiązania, które były oparte na zasadzie zgodnej z którą ceny dla grup produktów są zgodne ze strukturą cen stosowaną we Wspólnocie, okazały się bardzo trudne do monitorowania przez Komisję lub nie spowodowały podniesienia cen do poziomów niepowodujących szkody, które przywróciłyby sprawiedliwy handel na rynku wspólnym⁽¹⁵⁾.
- (250) Ponadto w pewnej liczbie przypadków proponowana klasyfikacja produktu nie była wystarczająco szczegółowa, by pozwolić na właściwe monitorowanie, bądź proponowany poziom cen nie pozwalał na usunięcie szkodliwego dumpingu.
- (251) W świetle powyższego, a w szczególności w świetle trudności przy monitorowaniu poszczególnych minimalnych cen importowych, uznaje się, że zobowiązania z zasady nie są wykonalne. Biorąc jednak pod uwagę zbliżające się przystąpienie Rumunii do Wspólnoty, czas stosowania środków wobec Rumunii będzie ograniczony w czasie. Zatem ryzyko obejścia minimalnych cen importowych przez eksporterów rumuńskich jest ograniczone, ograniczone są również potencjalne znaczące zmiany cen. W związku z powyższym Komisja decyzją 2006/441/WE z dnia 23 czerwca 2006 r.⁽¹⁶⁾ akceptując zobowiązania przyjęte w związku z postępowaniem antydumpingowym dotyczącym przywozu niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali pochodzących, między innymi, z Rumunii, przyjęła zobowiązania rumuńskich producentów eksportujących. Powody, dla których przyjęto te zobowiązania, przedstawione są bardziej szczegółowo w niniejszej decyzji. Komisja uznaje, że wymienione zobowiązania usuwają szkodliwy efekt dumpingu i w znacznym stopniu ograniczają ryzyko obejścia środków.
- (252) Aby Komisja i organy celne nadal mogły skutecznie monitorować stosowanie się przedsiębiorstw do zobowiązań, gdy odpowiednim organom celnym składany jest wniosek o dopuszczenie do swobodnego obrotu, zwolnienie z cła antydumpingowego uzależnione jest od i) przedstawienia faktury w ramach zobowiązania, która jest fakturą handlową zawierającą co najmniej informacje i oświadczenie przewidziane w Załączniku; ii) warunku, że zostały wytworzone, dostarczone i zafakturowane bezpośrednio przez wspomniane przedsiębiorstwa do pierwszego, niezależnego odbiorcy we Wspólnocie; oraz iii) warunku, że towary zgłoszone i przedstawione do oclenia odpowiadają dokładnie opisowi zawartemu w fakturze w ramach zobowiązania. W przypadku gdy warunki przedstawione powyżej nie są spełnione, odpowiednie cło antydumpingowe jest należne w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu.
- (253) W przypadku gdy Komisja wycofa, na mocy art. 8 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, swoją zgodę na zobowiązanie z uwagi na naruszenie, odnosząc się do konkretnych transakcji, oraz oświadczy, że odpowiednie faktury w ramach zobowiązania są nieważne, powstanie długu celnego ma miejsce w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczeniu do swobodnego obrotu.
- (254) Importerzy powinni być świadomi w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczeniu do swobodnego obrotu, że istnieje możliwość powstania długu celnego co stanowi zwykle ryzyko handlowe, jak opisano w motywach (252) i (253) nawet jeżeli zobowiązanie przedstawione przez wytwórcę, od którego, bezpośrednio lub pośrednio, nabywają towary, zostało przyjęte przez Komisję.
- (255) Zgodnie z art. 14 ust. 7 rozporządzenia podstawowego organy celne powinny niezwłocznie informować Komisję za każdym razem, gdy stwierdzą oznaki naruszenia zobowiązania.
- (256) Z powodów określonych powyżej zobowiązania przedstawione przez rumuńskich producentów eksportujących zostają uznane za możliwe do przyjęcia przez Komisję, a zainteresowane przedsiębiorstwa zostały poinformowane o podstawowych faktach, ustaleniach i zobowiązaniach, na których oparta jest zgoda. Jednak z powodów określonych powyżej zobowiązania przedstawione przez rosyjskich i ukraińskich producentów eksportujących nie mogą zostać przyjęte.
- (257) Należy zauważyć, że w przypadku naruszenia lub wycofania zobowiązania bądź podejrzenia naruszenia, cło antydumpingowe może zostać nałożone, zgodnie z art. 8 ust. 9 i 10 rozporządzenia podstawowego.

7.6. Wniosek dotyczący dwóch przeglądów okresowych oraz istniejących środków

- (258) Należy przypomnieć, że – jak określono w motywie (3) – Komisja rozpoczęła z jej własnej inicjatywy dwa przeglądy okresowe, by umożliwić wszelkie zmiany bądź uchylene istniejących ostatecznych środków antydumpingowych, obowiązujących w odniesieniu do przywozów początkowego zakresu produktu z Chorwacji, Rumunii, Rosji i Ukrainy.

⁽¹⁵⁾ Patrz motyw (137) rozporządzenia (WE) nr 258/2005.

⁽¹⁶⁾ Patrz: strona 81 aktualnego Dziennika Urzędowego.

- (259) Na podstawie ustaleń niniejszego postępowania należy nałożyć środki na przywozy SPT określone w motywie (17), pochodzące z Chorwacji, Rumunii, Rosji i Ukrainy. Ponieważ produkt objęty postępowaniem, określony w sekcji 2.1, obejmuje również zakres produktu już istniejących środków, dalsze stosowanie środków nałożonych na początkowy zakres produktu rozporządzeniem (WE) nr 2320/97 i rozporządzeniem (WE) nr 348/2000 nie jest już właściwe, a zatem wymienione rozporządzenia, ze zmianami, powinny zostać uchylone.
- (260) Jednocześnie dwa wspomniane wcześniej przeglądy okresowe oraz przeglądy okresowe i przeglądy wygaśnięcia wszczęte w listopadzie 2002 r., o których mowa w sekcji 1.2, powinny zostać zakończone.
- (261) Ponadto rozporządzenie (WE) nr 1866/2005 rozszerzające częściowe zawieszenie środków wobec początkowego zakresu produktu z Chorwacji i Ukrainy staje się nieaktualne z uwagi na uchylenie rozporządzenia (WE) nr 348/2000.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali, o okrągłym przekroju poprzecznym, o średnicy zewnętrznej nieprzekraczającej 406,4 mm, w których wartość ekwiwalentu węgla (Carbon Equivalent Value, CEV) nie przekracza 0,86 zgodnie ze wzorem⁽¹⁷⁾ oraz analizą chemiczną Międzynarodowego Instytutu Spawalnictwa (International Institute of Welding, IIW), sklasyfikowanych w ramach kodów CN ex 7304 10 10, ex 7304 10 30, ex 7304 21 00, ex 7304 29 11, ex 7304 31 80, ex 7304 39 58, ex 7304 39 92, ex 7304 39 93, ex 7304 51 89, ex 7304 59 92 i ex 7304 59 93⁽¹⁸⁾ (kody TARIC 7304 10 10 20, 7304 10 30 20, 7304 21 00 20, 7304 29 11 20, 7304 31 80 30, 7304 39 58 30, 7304 39 92 30, 7304 39 93 20, 7304 51 89 30, 7304 59 92 30 i 7304 59 93 20) i pochodzących z Chorwacji, Rumunii, Rosji oraz Ukrainy.

Stawka ostatecznego cła antydumpingowego stosowana do ceny netto na granicy Wspólnoty przed ocleniem produktów określonych powyżej i wytworzonych przez przedsiębiorstwa przedstawione poniżej, zostaje ustalona następująco:

⁽¹⁷⁾ CEV określa się zgodnie ze sprawozdaniem technicznym z 1967 r., IIW, dok. IX-535-67, opublikowanym przez Międzynarodowy Instytut Spawalnictwa (IIW).

⁽¹⁸⁾ Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1719/2005 z dnia 27 października 2005 r. zmieniającym załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 286 z 28.10.2005, str. 1). Zakres produktów jest określany przez połączenie opisu produktu w art. 1 ust. 1 z opisem produktu odpowiadającym kodom CN rozpatrywanych łącznie.

Kraj	Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Chorwacja	Wszystkie przedsiębiorstwa	29,8 %	
Rumunia	S.C. T.M.K. – Artrom S.A.	17,8 %	A738
	S.C. Mittal Steel Roman S.A.	17,7 %	A739
	S.C. Silcotub S.A.	11,7 %	A740
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	17,8 %	A999
Rosja	Joint Stock Company Chelyabinsk Tube Rolling Plant and Joint Stock Company Pervouralsky Novotrubny Works	24,1 %	A741
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	35,8 %	A999
Ukraina	OJSC Dnepropetrovsk Tube Works	12,3 %	A742
	CJSC Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube and OJSC Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant	25,1 %	A743
	CJSC Nikopol Steel Pipe Plant Yutist	25,7 %	A744
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	25,7 %	A999

Bez względu na przepisy akapitu pierwszego ostateczne cło antydumpingowe nie ma zastosowania wobec przywozów dopuszczonych do swobodnego obrotu zgodnie z art. 2.

O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Przywozy zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu, zafakturowane przez przedsiębiorstwa, których zobowiązania zostały przyjęte przez Komisję i których nazwy zostały ujęte w decyzji Komisji 2006/441/WE z dnia 23 czerwca 2006 r.⁽¹⁹⁾ z każdorazowymi zmianami, są zwolnione z cła antydumpingowego nałożonego przez art. 1, pod warunkiem że:

— zostały wytworzone, dostarczone i zafakturowane bezpośrednio przez wspomniane przedsiębiorstwa do pierwszego, niezależnego odbiorcy we Wspólnocie; oraz

⁽¹⁹⁾ Patrz: strona 81 aktualnego Dziennika Urzędowego.

— przywozom tym towarzyszy faktura w ramach zobowiązania, która jest fakturą handlową zawierającą co najmniej informacje i oświadczenie przewidziane w Załączniku do niniejszego rozporządzenia; oraz

— towary zgłoszone i przedstawione do oclenia odpowiadają dokładnie opisowi zawartemu w fakturze w ramach zobowiązania.

2. Dług celny powstaje w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczeniu do swobodnego obrotu:

— zawsze, gdy w odniesieniu do przywozów określonych w ust. 1 zostanie ustalone, że nie jest spełniony jeden lub więcej warunków wymienionych w tym ustępie; lub

— gdy Komisja wycofa swoją zgodę na zobowiązanie, zgodnie z art. 8 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, rozporządzeniem lub decyzją, która odnosi się do konkretnej transakcji i stwierdzi, że odpowiednie faktury w ramach zobowiązania są nieważne.

Artykuł 3

Rozporządzenie (WE) nr 2320/97 oraz rozporządzenie (WE) nr 348/2000 zostają niniejszym uchylone.

Artykuł 4

Przeglądy okresowe ceł antydumpingowych na przywozy SPT z żelaza lub stali niestopowej, pochodzące, między innymi, z Rosji i Rumunii oraz z Chorwacji i Ukrainy, rozpoczęte w marcu 2005 r. zostają niniejszym zakończone.

Przeglądy okresowe i przeglądy wygaśnięcia wszczęte w listopadzie 2002 r. i potwierdzone przez motyw 20 rozporządzenia (WE) nr 1322/2004 jako będące w toku zostają niniejszym zakończone.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 27 czerwca 2006 r.

W imieniu Rady
J. PRÖLL
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W fakturze handlowej towarzyszącej sprzedaży niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali przez przedsiębiorstwo do Wspólnoty w ramach zobowiązania powinny być wskazane następujące elementy:

- 1) Nagłówek „FAKTURA HANDLOWA TOWARZYSZĄCA TOWAROM BĘDĄCYM PRZEDMIOTEM ZOBOWIĄZANIA”.
  - 2) Nazwa przedsiębiorstwa wystawiającego fakturę, wymieniona w art. 1 decyzji Komisji 2006/441/WE przyjmującej zobowiązanie.
  - 3) Numer faktury handlowej.
  - 4) Datę wystawienia faktury handlowej.
  - 5) Dodatkowy kod TARIC, pod którym towary w fakturze mają być odprawione celnie na granicy Wspólnoty.
  - 6) Dokładny opis towarów, w tym:
    - numer kodu produktu (PCN) użyty do celów dochodzenia i zobowiązania (np. PCN 1, PCN 2 itd.),
    - pełny opis słowny towarów odpowiadający danym PCN,
    - numer kodu produktu w przedsiębiorstwie (CPC) (jeżeli ma zastosowanie),
    - kod CN,
    - ilość (należy podać w tonach metrycznych).
  - 7) Opis warunków sprzedaży, włącznie z:
    - ceną za tonę metryczną,
    - obowiązującymi warunkami płatności,
    - obowiązującymi warunkami dostawy,
    - łącznymi zniżkami i rabatami.
  - 8) Nazwa przedsiębiorstwa będącego importerem we Wspólnocie, na rzecz którego przedsiębiorstwo bezpośrednio wystawiło fakturę handlową, załączoną do towarów będących przedmiotem zobowiązania.
  - 9) Nazwisko urzędnika spółki, który wystawił fakturę, oraz następujące, podpisane oświadczenie:

„Ja, niżej podpisany, oświadczam, że sprzedaż na bezpośredni wywóz do Wspólnoty Europejskiej towarów ujętych w niniejszej fakturze, jest dokonywana w zakresie i na warunkach zobowiązania złożonego przez [PRZEDSIĘBIORSTWO] i przyjętego przez Komisję Europejską na mocy decyzji 2006/441/WE, i oświadczam, że informacje wskazane w niniejszej fakturze są pełne i prawidłowe.”.
-